

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra ekonomiky

Bakalářská práce

Hodnocení vhodnosti využití spořicíh účtů bank

Tereza Havlová

© 2021 ČZU v Praze

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Tereza Havlová

Ekonomika a management
Provoz a ekonomika

Název práce

Hodnocení vhodnosti využití spořicíh účtů bank

Název anglicky

Evaluation of suitability of savings accounts

Cíle práce

Hlavním cílem bakalářské práce „Hodnocení vhodnosti využití spořicíh účtů bank“ je analýza spořicíh účtů vybraných bank, která navazuje na hypotézy a dotazníkové šetření. Dílčím cílem je porovnání aktuální nabídky spořicíh účtů na trhu u tří českých bank, kterými jsou Česká spořitelna, a.s., Československá obchodní banka, a.s., (dále jen „ČSOB“) a Komerční banka, a.s., (dále jen „KB“).

Metodika

Práce je rozvržena do 5 kapitol. První kapitola je vymezena základní charakteristikou bank, do níž je zahrnuta historie bankovníctví, bankovní systémy a bankovní obchody a jejich produkty. Druhá kapitola je věnována teorii depozitních produktů a druhům depozit. Třetí kapitola je zaměřena na právní úpravu vkladů. Čtvrtá kapitola je započata cíli a hypotézami, na které navazuje dotazníkové šetření. V páté kapitole jsou analyzovány aktuální nabídky spořicíh účtů na trhu u tří bank českého sektoru.

Doporučený rozsah práce

40-60 stran

Klíčová slova

spořicí účet, banky, vklad, úrok, deposita

Doporučené zdroje informací

DVOŘÁK, Petr. Komerční bankovníctví pro bankéře a klienty. 2. aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2001. Praktické příručky (Linde). ISBN 80-7201-310-6.

KALABIS, Zbyněk. Základy bankovníctví: bankovní obchody, služby, operace a rizika. Brno: BizBooks, 2012. ISBN 978-80-265-0001-8.

KANTNEROVÁ, Liběna. Základy bankovníctví: teorie a praxe. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 978-80-7400-595-4.

SEKERKA, Bohuslav. Banky a bankovní produkty. Praha: Profess, 1997. ISBN 80-85235-51-x.

ŠENKÝŘOVÁ, Bohuslava. Bankovníctví. Praha: Vysoká škola finanční a správní, 2010. Eupress. ISBN 978-80-7408-029-6.

Předběžný termín obhajoby

2020/21 LS – PEF

Vedoucí práce

prof. Ing. Jaroslav Homolka, CSc.

Garantující pracoviště

Katedra ekonomiky

Elektronicky schváleno dne 27. 1. 2021

prof. Ing. Miroslav Svatoš, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 2. 2. 2021

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 15. 03. 2021

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Hodnocení vhodnosti využití spořicíh účtů bank" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 15.3. 2021

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala panu prof. Ing. Jaroslavu Homolkovi CSc. za odborné vedení této bakalářské práce, dále paní Ing. Marcele Soldánové za odborné rady ve směru bankovníctví. Děkuji taktéž respondentům za ochotu vypracování dotazníkového šetření.

Hodnocení vhodnosti využití spořicíh účtů bank

Abstrakt

Hlavním cílem této bakalářské práce je rozbor a porovnání spořicíh účtů tří vybraných bank českého sektoru a jejich aktuální nabídky na trhu vkladových produktů. Banky jsou vybrány z dotazníkového šetření na základě nejpočetněji zvolených odpovědí.

Teoretická část je vymezena do tří kapitol. První kapitola se zabývá základní charakteristikou bank. Druhá kapitola je věnována teorii depozitních (vkladových) produktů, kde je uvedena charakteristika depozit a následně jsou popsány vybrané druhy depozit. Třetí kapitola se zabývá právní úpravou vkladů. Na začátku praktické části jsou uvedeny cíle a hypotézy, na které navazuje dotazníkové šetření. Cílem tohoto šetření bylo získat informace o tom, jaké mají lidé zkušenosti se spořením a spořicími produkty. Z výsledků výzkumného šetření vyplynulo, že lidé ke zhodnocování svých financí nejčastěji využívají spořicí účet a více jak polovina je spokojena s výnosností jejich spoření. Postoj lidí ke spoření hodnotím tedy za kladný. Poslední kapitola zahrnuje aktuální nabídku a komparaci spořicíh účtů u tří bank českého sektoru. Mezi tyto banky patří Česká spořitelna, a.s., ČSOB a Komerční banka, a.s. Pro nejvýhodnější zhodnocení finančních prostředků, z hlediska nejvyšší úrokové sazby, se nabízí spořicí účet od Komerční banky, a.s. „KB spořicí konto Bonus Invest“ se 3 % úrokovou sazbou.

Klíčová slova: spořicí účet, banky, vklad, úrok, depozita, pojištění vkladů, bankovní obchody, spořicí produkty

Evaluation of suitability of savings accounts

Abstract

The main goal of this bachelor thesis is the analysis and comparison of savings accounts of three selected banks in the Czech sector and their current offer in the market of deposit products. Banks are selected from a questionnaire survey based on the most frequently selected answers.

The theoretical part is divided into three chapters. The first chapter deals with the basic characteristics of banks. The second chapter is devoted to the theory of deposit products, where the characteristics of deposits are given and then selected types of deposits are described. The third chapter deals with the legal regulation of deposits. At the beginning of the practical part, the goals and hypotheses are presented, which are followed by a questionnaire survey. This survey aimed to obtain information about people's experiences with savings and savings products. The results of the research survey showed that people most often use a savings account to enhance their finances, and more than half are satisfied with the profitability of their savings. I, therefore, consider people's attitude to savings to be positive. The last chapter includes the current offer and comparison of savings accounts with three banks in the Czech sector. These banks include Česká spořitelna, a.s., ČSOB and Komerční banka, a.s. The savings account for the most advantageous appreciation of financial resources, in terms of the highest interest rate, is the "KB savings account Bonus Invest" offered by Komerční banka, a.s., with a 3% interest rate.

Keywords: savings account, banks, deposit, interest, deposit insurance, banking business, savings products

Obsah

1. Úvod	11
2. Cíl práce a metodika.....	13
2.1 Cíl práce	13
2.2 Metodika	13
3. Základní charakteristika bank.....	14
3.1 Historie vzniku bank.....	14
3.2 Bankovní systém.....	18
3.2.1 Česká národní banka	19
3.3 Bankovní obchody a jejich produkty	20
4. Teorie depozitních (vkladových) produktů	23
4.1 Charakteristika deposit	23
4.2 Vybrané druhy deposit.....	24
4.2.1 Vklady na viděnou	24
4.2.2 Termínované vklady.....	26
4.2.3 Spořicí účty	27
4.2.4 Úsporné vklady	28
4.2.5 Bankovní dluhopisy.....	29
4.2.6 Stavební spoření	30
5. Právní úprava vkladů.....	31
5.1 Smlouva o vkladovém účtu.....	31
5.2 Pojištění vkladů.....	33
6. Výzkumné šetření	35
6.1 Cíle a hypotézy	35
6.2 Dotazníkové šetření	36
6.2.1 Otázky výzkumného šetření	36
6.3 Výsledky výzkumného souboru.....	37
6.4 Zhodnocení hypotéz.....	45
6.5 Výsledky výzkumného šetření	46
7. Analýza spořicíh účtů	47
7.1 Aktuální nabídka spořicíh účtů vybraných bank.....	47
7.1.1 Česká spořitelna, a.s.	47
7.1.2 ČSOB	48

7.1.3 Komerční banka, a.s.	50
7.2 Komparace spořicíh účtů vybraných bank.....	51
8. Závěr	54
9. Seznam použitých zdrojů	56

Seznam tabulek

Tabulka 1 Zjednodušená rozvaha obchodní banky	21
Tabulka 2 Přehled spořicíh účtů České spořitelny, a.s.	47
Tabulka 3 Přehled spořicíh účtů ČSOB.....	48
Tabulka 4 Přehled spořicíh účtů Komerční banky	50
Tabulka 5 Přehled jednotlivých spořicíh účtů vybraných bank.....	52

Seznam grafů

Graf 1 Vedení běžného účtu	37
Graf 2 Spoření	38
Graf 3 Důvody nezhodnocování finančních prostředků	38
Graf 4 Důvody spoření	39
Graf 5 Formy spoření	39
Graf 6 Využívání spořicího účtu	40
Graf 7 Založení spořicího účtu	40
Graf 8 Pravidelnost spoření	41
Graf 9 Měsíční částka spoření	41
Graf 10 Spokojenost spoření z hlediska výnosnosti.....	42
Graf 11 Věková skupina respondentů	42
Graf 12 Nejvyšší dosažené vzdělání.....	43
Graf 13 Společenský status respondentů	44
Graf 14 Výše měsíčního příjmu	44

1. Úvod

Jelikož jsou finance a finanční jistota v dnešní době nedílnou součástí našich životů, rozhodla jsem se, že se zaměřím na téma „Hodnocení vhodnosti využití spořicíh účtů bank“. Každý z nás přemýšlí nad tím, jak finančně zabezpečit sebe a svou rodinu a jak si uchovat určité úspory a finanční rezervy, ať už pro očekávatelné náklady nebo v horším případě pro ty neočekávatelné. K tomuto účelu slouží banky, které v dnešní době nabízejí velký sortiment vkladových produktů, ve kterých není jednoduché se zorientovat, proto bych ráda uvedla a popsala ty nejvíce využívané. Jedním z takovýchto produktů je spořicí účet, který nabízí téměř každá banka českého sektoru. Hlavním cílem této bakalářské práce je analýza tří spořicíh účtů bank na českém trhu, které byly vybrány na základě dotazníkového šetření. Dílčím cílem je také zjistit, jaké mají lidé zkušenosti se spořením a zda využívají spořicí produkty.

Práce je rozdělena celkem do pěti kapitol. První kapitola je vymezena základní charakteristikou bank, do níž je zahrnuta historie bankovníctví, bankovní systémy a bankovní obchody a jejich produkty.

Druhá kapitola práce je věnována teorii depozitních produktů, kde se čtenář bude moci dozvědět, co depozitní produkty představují a jaké je jejich členění podle několika hledisek. Jsou zde také popsány nejčastěji využívané vkladové produkty.

Třetí kapitola pojednává o právní úpravě vkladů, která zahrnuje smlouvu o vkladovém účtu a pojištění vkladů.

Čtvrtá kapitola je úvodem do části praktické. Jsou zde definovány cíle a hypotézy, podle kterých lze ověřit pravdivost či nepravdivost daných výroků. Na to bude navazovat dotazníkové šetření, které bude čtenáře informovat o tom, jaké mají lidé v dnešní době postoj ke spoření a spořicíh produktům. Výzkumná oblast tedy zní: „zkušenosti lidí se spořením a spořicíh produkty“.

Výzkumné šetření navazuje na poslední kapitolu, která se zabývá analýzou a komparací tří spořicíh účtů bank českého sektoru, kde je uvedeno, za jakých podmínek jsou v současné době tyto účty nabízeny a následné vyhodnocení nejvýhodnějšíh produktů.

2. Cíl práce a metodika

2.1 Cíl práce

Hlavním cílem bakalářské práce „Hodnocení vhodnosti využití spořicíh účtů bank“ je analýza spořicíh účtů vybraných bank, která navazuje na hypotézy a dotazníkové šetření. Dílčím cílem je porovnání aktuální nabídky spořicíh účtů na trhu u tří českých bank, kterými jsou Česká spořitelna, a.s., Československá obchodní banka, a.s., (dále jen „ČSOB“) a Komerční banka, a.s., (dále jen „KB“).

2.2 Metodika

Práce je rozvržena do 5 kapitol. První kapitola je vymezena základní charakteristikou bank, do níž je zahrnuta historie bankovníctví, bankovní systémy a bankovní obchody a jejich produkty. Druhá kapitola je věnována teorii depozitních produktů a druhům depozit. Třetí kapitola je zaměřena na právní úpravu vkladů. Čtvrtá kapitola je započata cíli a hypotézami, na které navazuje dotazníkové šetření. V páté kapitole jsou analyzovány aktuální nabídky spořicíh účtů na trhu u tří bank českého sektoru.

3. Základní charakteristika bank

3.1 Historie vzniku bank

Počátky bankovníctví jsou dle numismatické literatury v 5. a 4. tis. před Kristem ve východní Asii, kde se začaly objevovat kovové peníze. Další zmínkou o výskytu kovových peněz jsou první státy v Mezopotámii, které existovaly až ve 3. tisíciletí před Kristem. Tyto mince, vyráběné z mědi a později i z bronzu, se využívaly v obchodech minimálně. Dále se dle Šenkýřové počátky bankovních operací také vyvíjely v Babylonii v 1. tisíciletí před Kristem, kde se nacházelo jedno z nejvýznamnějších obchodních center ve Středomoří. Zde se směňovalo nejen zboží, ale směňovaly se i peníze, u kterých se srovnávaly jejich „hodnoty“. Nejcennějšími mincemi bylo zlato a stříbro. (Šenkýřová, 2010)

Ve 12. až 14. století začínaly vznikat v severoitalských republikách obchodní společnosti. Kvůli velkým obchodním transakcím docházelo od začátku 12. století ke sdružování rodinných obchodníků, jejichž zisky a ztráty jim byly rozdělovány podle výše vloženého kapitálu. Ke konci 14. století nejznámější bankovní společnost Medicejů dosáhla pomocí bankovního podnikání rozkvětu bankovních organizačních struktur. Medicejská banka na počátku 15. století umožňuje větší samostatnost svých filiálek než jiné bankovní společnosti. V Itálii v tomto období se také začínají rozvíjet zásady podvojného účetnictví. Severoitalská města, zejména Florencie, patřila v období 13. až 15. století mezi nejrozvinutější centra obchodů a financí v Evropě. K rozvoji obchodních center docházelo i v ostatní Evropě, jako jsou např. Antverpy nebo Bruggy v Belgii. (Šenkýřová, 2010)

Na přelomu 16. a 17. století se objevují řady výrazných změn. Díky zámořským objevům se stávají nově objevená území finančními centry mezinárodních (dálkových) obchodů, čímž docházelo také k rozvoji finančních a peněžních služeb. V 17. století vznikají akciové společnosti, z nichž je nejvýznamnější „Východoindická“ společnost v Holandsku, založena roku 1602. Tyto společnosti sdružují své obchodníky a podnikatele nejen za účelem rozvoje obchodu, ale i za účelem obchodní trh přímo vytvořit. V tomto období dochází i k významnému rozvoji v oblasti obchodování s cennými papíry, které můžeme označit jako akcie. První burza moderního typu vznikla v roce 1531 v Antverpách, kde nejčastějšími cennými papíry byly směnky. Později byla však burza zastíněna

Amsterdamskou. Burzy 16. století vznikají i ve městech Francie jako je např. Paříž, Lyon. V 18. století se setkáváme v Anglii se zlatníky, kteří pomocí úschoven uchovávali klientům jejich zlato. Vše se dělalo pomocí stvrzenek, kterými zákazníci platili úschovné, které jim bylo poté zpět vydáno, a to v podobě úroků. Z této činnosti se postupem času začaly vyvíjet první úvěrové banky. (Šenkýřová, 2010)

Počátky novodobého bankovníctví začínají v roce 1609, kdy je založena první novodobá banka v Amsterdamu. O desetiletí později vzniká Hamburská banka. Ve druhé polovině 17. století se rozvíjí mnoho dalších bank ve střední i v severní Evropě. Například s rozvojem bankovníctví ve Francii se setkáváme v 18. století, kdy vznikla Banque de France, která existuje až do dneška. Ve druhé polovině 18. století dokonce vznikají i banky podporované panovníky. Na přelomu 18. a 19. století se rozvíjí průmyslové podnikání, které bylo spjato s obchodováním. Tím docházelo nejen ke zvyšování objemu obchodních transakcí, ale i ke zrychlení platebního styku. Ve 20. let 19. století se bankovníctví konečně začíná formovat do národních bankovních systémů a ve 20. století známe už i mezinárodní banky, které mají své filiálky téměř po celém světě. V této době se úloha centrálních bank nově zabývá státní měnovou politikou a komerčním bankovníctvím. Mimo to vznikají i komerční banky univerzálního typu, které se zaměřují na téměř všechny bankovní činnosti obzvláště v Německu, Rakousku, Nizozemí, Španělsku. Ve střední Evropě, zejména v Německu, v polovině 19. století začínají vznikat úvěrová družstva, která mají poskytovat bankovní služby svým členům, v tomto případě drobným obchodníkům, jejichž organizátorem byl Schultze-Delitsch a rolníkům, jejichž družstvo založil F. W. Raiffeisen. Ke sloučení obou svazů došlo až v roce 1972. Na přelomu 19. a 20. století můžeme říct, že systém finančních institucí tvořen ze spořitelů, bank, burz a pojišťoven je dokončen. (Šenkýřová, 2010)

Bankovníctví v našich zemích se vyvíjelo ve středověku podstatně stejně jako v ostatních zemích Evropy. Situace se změnila až na přelomu 17. a 18. století, kdy se bankovní aktivity v podnikatelském rozvoji začínaly osamostatňovat. Obchodníci a směnárníci začali rozhodovat o podmínkách poskytnutí úvěru a vystavovali i směnky s lichvářskými úroky. Se sférou manufakturního a průmyslového podnikání v roce 1751 vznikl v Brně první soukromý bankovní dům, který měl na starost finance textilních řemeslnických dílen. V 50. a 60. let 18. století při finančních reformách sehrála roli i první skutečná banka

v Rakousku – Vídeňská městská banka – Wienerstadt Bank, vzniklá roku 1706, jejíž hlavním úkolem byla správa státních financí.

Dále v roce 1816 byla založena ve Vídni Privilegovaná rakouská národní banka, z níž se postupem času stala centrální banka. Nově také začaly vznikat spořitelny, jako např. Česká spořitelna, která byla založena v roce 1824. Druhá polovina 19. století znamenala další významný rozvoj našeho bankovníctví, kdy vznikla v roce 1855 jedna z nejvýraznějších bank v Rakousku, obchodní banka „Creditanstalt“, která o dva roky později zakládá svou filiálku v Praze. Tímto nasvědčuje období velkého rozmachu bankovníctví, v tomto období je také založena nejvýznamnější banka, a to Živnostenská banka pro Čechy a Moravu. Tato banka měla sloužit jak českým a moravským záložnám, tak i českým obchodníkům a živnostníkům. Svůj podíl na hospodářském rozvoji v Čechách si také zasloužila díky hospodářským záložnám, ale až do té doby, než v roce 1873 nastoupila celosvětová hospodářská krize, která měla nejen velký dopad na celé hospodářství a bankovníctví Rakouska, ale poznamenala i vývoj bankovníctví v českých zemích. Tuto krizi přečkaly jen ty kapitálově nejsilnější banky včetně Živnobanky.

V poslední třetině 19. století se rozvíjí oblast malobankovníctví, kde hrají významnou roli poštovní spořitelny a lidové peněžnictví. Jednalo se o založení vlastních úvěrních služeb, které se u nás nazývaly kampfeličky podle jejich propagátora F. C. Kampelíka. Tato družstva poskytovala výhodné úvěry zvláště drobným řemeslníkům a malým družstvům, o které bankovní domy neměly zájem kvůli nedostatku důvěry. První taková záložna vznikla v roce 1858 ve Vlašimi, kterých později vzniklo na našem území více než 500. Na počátku minulého století vznikla další řada českých bank, jako je např. Sporobanka, Pozemková banka nebo Česká banka. Kromě českých bank vznikalo u nás mnoho filiálek rakouských peněžních ústavů. (Šenkýřová, 2010)

Se vznikem Československé republiky v roce 1918 bylo pochopitelné, že nastane velká změna také ve sféře bankovníctví. V témže roce byla Zemská banka dočasně pověřena emisní funkcí centrálního bankovníctví, kterou převzal roku 1919 Bankovní ústav při ministerstvu financí, v jehož čele stál ministr financí. Jeho hlavními úkoly bylo ukončení měnové odluky a zároveň řídit nové státní půjčky. O pár let později, v roce 1926 započala

svou činnost Národní banka československá, kde jejím výkonným orgánem byla bankovní rada skládající se z guvernéra a dalších 9 členů.

Po roce 1918 došlo i k rozvíjení komerčních bank, které měly povahu univerzálních obchodních bank jako ostatní české banky. Mezi největší banky patřily např. Živnobanka, Česká eskontní banka nebo Česká průmyslová banka. Mimo pozitivního vývoje bankovníctví došlo také naopak k úpadku drobných bank, ale i významnějších bank jako je např. Moravskoslezská banka v Brně. Na počátku 30. let existovalo v ČSR 21 obchodních bank, z nichž bylo 15 velkých českých bank. V období první republiky zaznamenaly významný rozvoj ústavy lidového peněžnictví, které hlavně cílily na ukládání vkladů a poskytování nízkých úvěrů pro zemědělce a živnostníky. (Šenkýřová, 2010)

Po 2. světové válce a po osvobození našeho českého území, byly zde dvě instituce sloužící k emisi peněz – Národní banka československá a Slovenská banka. Vydáním dekretu z 19. října 1945, stanovil prezident republiky Edvard Beneš, že Národní banka československá je jediným emisním ústavem na celém Československu. Slovenská banka se tedy stala oblastním ústavem. Pomocí měnové reformy, kterou Národní banka československá uskutečnila 1.11. 1945, se na celém území Československa stala jako jediná měnová jednotka koruna československá. V důsledku vydání říjnových prezidentských dekretů byly znárodněny veškeré banky a pojišťovny, kromě družstevních ústavů lidového peněžnictví. V roce 1948 docházelo k centralizaci státní ekonomiky a bankovníctví, do které se zapojila i Národní banka československá. V tomto důsledku došlo ke sloučení veškerých bank, až na Živnobanku zabývající se krátkodobými úvěry a Investiční banku, která měla na starost dlouhodobé úvěry. (Šenkýřová, 2010) Poté se v roce 1950 stala centrální bankou Státní banka československá, která se později změnila na univerzální banku díky rozšíření své činnosti o financování a úvěrování investic a plnila tak nejen funkci emisní banky, ale také zastupovala téměř všechny funkce obchodních bank. (ČNB, 2018) V roce 1965 se do bankovní soustavy přidala Československá obchodní banka, která navazovala peněžní vztahy se zahraničím. Společně se Státní bankou československou zůstala nezměněna až do roku 1989. (Šenkýřová, 2010)

Po transformaci České republiky v roce 1990 a následnému rozvoji nové tržní ekonomiky, vzniká mnoho nových obchodních bank, například Komerční banka, Investiční banka a

Všeobecná úvěrová banka. Nově vznikají nové typy bank, mezi které patří např. Konsolidační banka nebo Českomoravská záruční a rozvojová banka. V roce 1995 byla založena zcela specifická banka, a to Česká exportní banka, jejíž úkolem je podpora zahraničního obchodu. Postupem času a v souvislosti s rychlým rozvojem bankovníctví přicházely naopak také problémy v podobě krize bankovního systému v letech 1997-1999 vyúsťující například v bankroty menších a kapitálově slabších bank (viz Banka Bohemia, AB banka). Určitými problémy se nevyhnuly ani částečně privatizované velké banky. Tyto potíže byly řešeny pomocí stabilizačního programu České národní banky. Kvůli nutnosti zpřísnění podmínek v bankovníctví a přiblížení se naší bankovní legislativy k legislativě EU se zavedl zákon o bankách 21/1992. Jako dalším typickým znakem 90. let byla fúze bank. V roce 2002 došlo k ukončení procesu privatizace našeho českého bankovního sektoru, při čemž jsou všechny české banky ovlivněny vstupem zahraničního partnera. Následně pak došlo ke stabilizaci českého bankovního sektoru. A díky tomu si v průběhu světové finanční krize v letech 2007/2008 české banky dokázaly udržet svou skvělou stabilitu. (Šenkýřová, 2010)

3.2 Bankovní systém

Bankovní systém neboli bankovní soustava vznikla propojováním bank, mezi nimiž se vytvářely finanční vztahy, je to, tj. souhrn všech bankovních institucí na určitém území, mezi nimiž působily vzájemné vazby a vazby z okolí.

Dle Šenkýřové bychom se v bankovním systému neobešli bez jeho subsystémů, které představují:

- centrální banka,
- souhrn bank,
- vztahy mezi centrální bankou a bankami,
- vztahy mezi bankami,
- vztahy bank k okolí.

Bankovní soustavy se dělí na jednostupňové nebo dvoustupňové podle institucionálního oddělení centrální banky. V jednostupňovém systému, který vznikl jako historicky první, neexistuje žádná centrální banka, všechny obchodní činnosti mohou zajišťovat všechny možné banky. Tento typ je charakteristický pro země s centrálně plánovanou ekonomikou, v dnešní době jej ale už moc nenajdeme. Kdežto moderní dvoustupňový bankovní systém

tvorí tržní ekonomika, kde centrální banka plní makroekonomické funkce, což je zajišťování cenové a měnové stability a komerční banky obstarávají mikroekonomické cíle, provádí svou činnost na ziskovém principu. (Šenkýřová, 2010)

Pojem banka může být definován dle Šenkýřové podle funkce: „*Jako druh finančního zprostředkovatele, jehož hlavní činností je zprostředkování pohybu finančních prostředků mezi jednotlivými finančními subjekty.*“ (Šenkýřová, 2010, str. 49)

Vymezení banky je obvykle zakotveno ve speciálním zákoně o bankovníctví. V České republice se jedná o zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů. Podle uvedeného zákona musí banky splňovat čtyři základní podmínky (§ 1):

- Jedná se o právnické osoby – akciové společnosti – se sídlem v České republice,
- přijímají vklady,
- poskytují úvěry,
- mají k výkonu těchto činností bankovní licenci a nemohou vykonávat jinou podnikatelskou činnost.

Banky vykonávají tyto funkce pomocí bankovní licence, kterou uděluje centrální banka na svém území. V její žádosti se posuzuje např. základní jmění, jeho původ, odborná způsobilost, občanská bezúhonnost vedení banky a ekonomická účelnost banky. Toto potvrzení uděluje bankám ze zákona určená instituce, která má nad bankami tzv. bankovní dohled. V České republice to je Česká národní banka. Od té doby, co ČR vstoupila do EU, mohou u nás existovat i zahraniční banky z členských zemí EU na základě tzv. jednotné evropské licence. (Šenkýřová, 2010)

Nejvyšším statutárním orgánem banky akciové společnosti je valná hromada, jejíž pravomocí je volit a odvolávat členy představenstva i členy dozorčí rady. Jako dalším hlavním orgánem je představenstvo, které řídí činnost banky. Představenstvo banky činí rozhodnutí o všem, co se banky týče, až na záležitosti, které zákon či stanovy vymezily do působnosti valné hromady. Kontrolním orgánem je dozorčí rada, která dohlíží činnost představenstva a na uskutečnění podnikatelské činnosti banky. (Kantnerová, 2016)

3.2.1 Česká národní banka

Centrální bankou České republiky je Česká národní banka, která byla zřízena zákonem č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

Podle tohoto zákona (§1) je ČNB

- ústřední bankou České republiky, orgánem vykonávajícím dohled nad finančním trhem a orgánem příslušným k řešení krize (odst. 1)
- právnickou osobou, která má postavení veřejnoprávního subjektu se sídlem v Praze (nezapíše se do obchodního rejstříku) (odst. 2).
- správním úřadem v rozsahu stanoveném zákonem o ČNB a zvláštními právními předpisy (odst. 3)

ČNB plní podle §2 odst. 2 následující úkoly:

- určuje měnovou politiku,
- vydává bankovky a mince,
- řídí peněžní oběh, platební styk a zúčtování bank,
- vykonává dohled nad osobami působícími na finančním trhu,
- rozpoznává, sleduje a posuzuje rizika ohrožení stability finančního systému,
- provádí další činnosti podle zákona a podle zvláštních právních předpisů (např. zákon o bankách).

Hlavním cílem České národní banky je péče o cenovou stabilitu (§2 odst. 1). ČNB podporuje hospodářskou politiku vlády, která má vést k udržitelnému hospodářskému růstu, tedy pokud tím není zasažen její hlavní cíl. (Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance)

Bankovní rada je nejvyšším orgánem České národní banky. Jejím hlavním cílem je určování měnové politiky a nástroje pro její uskutečnění, dále rozhoduje o základních věcech, jako je např. rozpočet ČNB nebo organizační uspořádání ČNB. Bankovní rada je sedmičlenná. Tvoří ji guvernér ČNB, 2 viceguvernéři ČNB a další 4 členové bankovní rady ČNB. Jako dalšími hlavními orgány ČNB jsou poradní orgány, které se dělí na rozkladovou komisi a výbor pro finanční trh. (ČNB, 2021)

3.3 Bankovní obchody a jejich produkty

Banky slouží svým klientům – vkladatelům tím, že jako finanční zprostředkovatelé shromažďují vklady a poskytují úvěry. Kromě toho poskytují banky i mnoho dalších služeb, které považují za své bankovní produkty a obchodují s nimi za účelem dosažení zisku. (Šenkýřová, 2010)

Typy bankovních obchodů se dle Šenkýřové člení:

- z hlediska odrazu v bilanci banky – tj. obchody aktivní a pasivní a obchody bilančně neutrální,
- z hlediska charakteristiky bankovních činností – v oblasti platebním styku, úvěrového charakteru, v oblasti vkladů, v oblasti cenných papírů a v poradenské oblasti.

Za základní hledisko členění bankovních obchodů se považuje jejich odraz v bilanci banky. Bilance je účetní výkaz tvořen aktivy a pasivy, který dává informace o struktuře majetku určitého podniku (aktiva) a z jakých zdrojů je tento majetek financován (pasiva). U každé bilance se musí aktiva rovnat pasivům, to znamená, že musí být účetně vyrovnaná. (Šenkýřová, 2010) Pasiva vyjadřují zdroje obchodní banky a v aktivech je uvedeno použití těchto zdrojů. (Kalabis, 2012) V následující tabulce č. 1 je znázorněna základní struktura bilance banky.

Tabulka 1 Zjednodušená rozvaha obchodní banky

Aktiva	Pasiva
Hotovost	Závazky
Pohledávky za bankami (depozita v jiných bankách)	Závazky vůči bankám (poskytnuté úvěry)
Pohledávky za klienty (úvěry)	Závazky vůči klientům (depozita)
Koupené cenné papíry	Emitované dluhové cenné papíry
Účasti v dceřiných společnostech	Rezervy
Účasti v přidružených společnostech	Ostatní závazky
Hmotný majetek	Kapitál
Nehmotný majetek	Ostatní kapitál
Ostatní aktiva	Emisní ážio
	Rezervní a kapitálové fondy
	Nerozdělený zisk nebo neuhrazená ztráta minulých období
	Zisk nebo ztráta běžného období

Zdroj: Kantnerová, 2016

U aktivních obchodů, pasivních obchodů a mimobilančních obchodů v závislosti na hospodaření banky hraje roli, zda je při nich banka věřitelem nebo dlužníkem. Aktivní i pasivní obchody lze v bilanci přesně vyčíslit a zaznamenat jejich výsledek hospodaření.

Kdežto u mimobilančních obchodů není banka věřitelem, ani dlužníkem, z toho vyplývá, že tyto obchody jsou neutrální vůči bilanci a nemohou být zahrnuty do sestavení bilance.

Aktivní obchody „mají vztah“ ke straně aktiv rozvahy. (Kalabis, 2012) Jedná se o banku, která je v postavení věřitele. Vznikají jí různé pohledávky nebo vlastnická práva jako je např. nákup majetkových cenných papírů. Obvykle tato banka žádá o příjem úroků, to napovídá, že typickou formou aktivního bankovního obchodu je poskytování úvěrů. (Šenkýřová, 2010)

Obchody pasivní „mají vztah“ ke straně pasiv rozvahy. (Kalabis, 2012) Banka při nich vystupuje v postavení dlužníka a vznikají jí tak závazky. Patří sem zejména ty obchody, kdy banka získává cizí kapitál na úvěrové bázi. Vklady jsou základní a také klasickou formou pasivních obchodů bank, se kterými je spojeno vyplácení úroků. (Šenkýřová, 2010)

Aktivní a pasivní bankovní obchody jsou označovány jako obchody na bázi úrokového rozdílu z toho důvodu, že pro banku má zásadní význam rozdíl mezi úroky vyplacenými a přijatými, nikterak výše inkasovaných úroků. Tento rozdíl se nazývá úroková marže, která tvoří hlavní část zisku banky. Pro většinu bank je hlavním zdrojem příjmů. (Šenkýřová, 2010)

Obchody, které nemají přímý vztah k rozvaze, se nazývají obchody bilančně neutrální neboli mimobilanční. Banka se zde nenachází v postavení dlužnickém ani věřitelském. Z těchto obchodů nejsou proto výnosem úroky, ale různé poplatky a provize. Příkladem těchto mimobilančních obchodů jsou poradenské služby, platební služby, depotní obchody a obchody, které banka realizuje na příkaz a riziko klienta. V budoucnu je možné, že se tyto bankovní obchody změní s odrazem v bilanci banky, proto je banky vykazují zvlášť „pod bilancí“ (podrozvahové položky). (Šenkýřová, 2010)

Bankovní produkty jsou služby, které mohou banky samostatně poskytovat klientům za úplatu. Bankovní produkty mají společné specifické charakteristiky:

- Nemateriální (nehmotný) charakter – jsou abstraktní, neskladovatelné a nepatentované.
- Dualismus – spojení hodnotové (finanční objem v penězích) stránky a věcné (počet druhů bankovních produktů) stránky.
- Vzájemná propojenost a podmíněnost – je dána tím, že bankovní produkt nemůže fungovat bez druhého (např. nemůžeme získat platební kartu, aniž bychom měli

založen bankovní účet, dále banky cíleně spojují bankovní produkty, aby klientům poskytly lepší služby, jako je např. internetbanking. (Kantnerová, 2016)

Bankovní produkty je možné dělit stejně jako bankovní obchody dle odrazu v bilanci banky na aktivní, pasivní a neutrální obchody nebo dle funkce. Z hlediska funkce jsou bankovní produkty rozděleny podle účelu, jenž plní pro klienta. Do tohoto členění se bankovní produkty dělí do 3 skupin:

- První skupinou jsou finančně úvěrové bankovní produkty, které pro klienta umožňují zisk finančních prostředků, např. bankovní úvěry.
- Druhou skupinou jsou depozitní (vkladové) bankovní produkty, které pro klienta představují možnost investování peněžních prostředků do banky, příkladem jsou běžné účty, spořicí účty, termínované vklady.
- Třetí skupinu představují platební bankovní produkty sloužící klientovi k provádění platebního a zúčtovacího styku. (Kantnerová, 2016)

Většina komerčních bank, zaměřené výhradně na oblast investičního bankovníctví, nabízí i investiční produkty. Těchto bank však z důvodu konkurence na trhu ubývá. Mezi investiční produkty patří obzvláště emise cenných papírů, obchodování s cennými papíry pro klienty i na vlastní účet, investiční poradenství, kolektivní investování apod. (Kantnerová, 2016)

4. Teorie depozitních (vkladových) produktů

4.1 Charakteristika deposit

Depozitní produkty představují z hlediska banky formy získávání cizího kapitálu, banka se tak nachází v pozici dlužníka a odráží se na pasivní straně bankovní bilance. Pomocí těchto produktů získává banka úvěrové finanční zdroje. (Dvořák, 1997) Pasivní bankovní obchody jsou tedy spjaty se všemi transakcemi, kterými banka opatřuje prostředky k jejímu podnikání a zahrnuje jak transakce mezi bankou a klienty, tak i transakce mezi bankami. Tyto obchody hrají důležitou roli ve vytváření kapitálu pro následné aktivní obchody (úvěry). (Šenkýřová, 2010)

Dle Kantnerové lze členit pasivní bankovní produkty podle několika hledisek:

- Podle doby trvání na – krátkodobé (do 1 roku),
- střednědobé (1 až 4 roky),

- dlouhodobé (nad 4 roky).

- Podle formy na – netermínované vklady (běžný – platební účet),
 - termínované vklady,
 - spořicí účty,
 - úsporné vklady (vklady na vkladních knížkách),
 - vkladové listy,
 - bankovní dluhopisy,
 - hypoteční zástavní listy,
 - depozitní směnky.
- Podle subjektu, zda se jedná o příjmy z vkladů – fyzické osoby – občana,
 - fyzické osoby – podnikatele,
 - právnickou osobu,
 - nadace nebo obce.

Vklady jsou nejjednodušším depozitním produktem a představují řadu produktů. Jde o různé formy vkladů lišící se škálou aspektů. Nezapočítáme-li vklady se zvláštním režimem a omezíme-li se na více méně obvyklé typy vkladů, tak můžeme nalézt vklady, které se od sebe liší výší úrokových sazeb, způsobem úročení, podmínkami likvidity, vázaností na určité úkony, případně dalšími podmínkami atd. (Šenkýřová, 2010) Tyto různé typy vkladů mají ale jedno společné, jejich právním rámcem je smlouva o vkladovém účtu. (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník)

4.2 Vybrané druhy deposit

4.2.1 Vklady na viděnou

Vklady na (požádanou) viděnou neboli netermínované vklady představují různé typy běžných i vkladových účtů. Patří sem běžné účty fyzických i právnických osob, kontokorentní účty, žirové účty atd. Jsou charakteristické tím, že jsou splatné kdykoliv na požádání klienta bez výpovědní lhůty. (Šenkýřová, 2010) Účelem těchto vkladů je mít finanční prostředky v kterémkoli okamžiku k dispozici, zvláště pro potřeby hotovostního i bezhotovostního platebního styku. (Kalabis, 2012) V této souvislosti je potřebné si připomenout zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve kterém se objevuje pojem platební účet, který je definován jako účet sloužící k provádění platebních transakcí. Tento pojem zahrnuje i mnoho spořicíh účtů, jestliže lze na ně opakovaně vkládat nebo z nich

vybírat finanční prostředky. Toto neplatí v případě, kdy je majiteli účtu výrazně omezena možnost disponovat s peněžními prostředky na účtu s odkazem na předem stanovené podmínky nebo je spojena s další součinností banky, která vede účet klienta. (Kalabis, 2012)

Banky vklady na viděnou vnímají jako nevýhodné z toho důvodu, že jsou nejméně stabilní, nejvíce rizikové a hodně nákladné. V dnešní době tvoří převážnou část vkladů podniků. (Kantnerová, 2016)

Běžný účet nepatří mezi účty vkladové, ale může se s ním zacházet stejně jako s vkladem na viděnou, pokud klient zachází se zůstatkem na tomto účtu. Stav vkladů na těchto účtech je proměnlivý, ale i tak se dá říct, že v obecném smyslu je na těchto účtech kladný zůstatek. Je zde také možnost poskytnutí klientům záporného zůstatku, který musí být smluvně upraven, obecně smlouvou o zřízení kontokorentního účtu. Kladný zůstatek na běžných účtech může být pro banku levným zdrojem financí vzhledem k tomu, že je úroková míra velmi nízká. (Šenkýřová, 2010)

Běžné účty umožňují majitelům:

- shromažďovat volné peněžní prostředky,
- čerpat hotovost,
- placení bezhotovostním způsobem ve prospěch jiných osob.

Používání běžného účtu:

- ukládání a výběr peněžních prostředků,
- majitelé účtů a osoby uvedené v podpisovém vzoru mají právo disponovat s peněžními prostředky. (Kantnerová, 2016)

Motivací klientů k udržování vyššího průměrného zůstatku, o kterou se snaží banky, je i zvyšování úrokové sazby v závislosti na výši denního zůstatku. Některé banky úročí běžné účty vyšší úrokovou sazbou z toho důvodu, aby klienti ponechávali na svých účtech vyšší průměrný zůstatek. U některých menších bank je i možnost, že mohou poskytnout svým vybraným skupinám klientů výhody vyšších úrokových sazeb. V posledních letech se však snížily úrokové sazby i na běžných účtech, tím došlo k výraznému poklesu stimulačního účinku. (Šenkýřová, 2010)

Účty „žirové“ jsou určitým druhem běžných účtů. Mezi nejznámější patřili „sporožiro“ České spořitelny a „post-žiro“ Poštovní spořitelny. Klienti využívají tyto účty k převádění svých běžných příjmů a pravidelně se opakujícím platbám. Proto se banky snažily

stimulovat své klienty k průměrné výši zůstatku. Ve 2. polovině 90. let se u většiny bank běžný účet stal základem tzv. kumulovaných produktů, jejichž úkolem je nabízet klientům vzájemně provázané služby s minimální administrativní náročností. (Šenkýřová, 2010)

Banka dokáže s velkou pravděpodobností předpovědět budoucí pohyb na účtu, jestliže vede klientovi běžný účet delší dobu. Těchto vkladových prostředků se dá ale využít pouze ke krátkodobým obchodům. Příkladem těchto prostředků, kterým věnují banky pozornost, je tzv. sedlina, která ukazuje hranici, pod kterou po celé úrokovací období neklesl denní zůstatek. Právě těchto prostředků mohou banky využít k účelnému zhodnocení u aktivních obchodech. Z hlediska banky je výhodné, že platby probíhají mezi klienty téže banky, čímž nedochází k žádné změně v souhrnu výše zůstatků. Banka rovněž může využívat úrokové výhody – tzv. float, kdy při provádění platebního styku může ponechat jeden i více dní mezi odepsáním částky podle příkazu klienta z jeho účtu a jejím přepsáním na jiný účet. Právě za tu dobu z odepsané částky a dosud nepřipsané částky neplatí úrok. Obecně lze říct, že výše sedliny závisí na velikosti banky. (Šenkýřová, 2010)

4.2.2 Termínované vklady

„Termínovaný vklad je takový vklad, kterým klient ukládá u banky na pevně stanovenou dobu (stanovený termín výběru) a pevně stanovený úrok určitou peněžní částku.“ (Sekerka, 1997, str. 251) Termínované vklady jsou pro banku velmi důležité, protože pro ni představují stabilní peněžní zdroj, který může být využíván po celé stanovené období, než dojde k výběru. Tímto se zavazuje klient banky k časovému omezení disponovat s uloženým vkladem. V České republice poskytují klientům téměř všechny banky termínované vklady. (Kantnerová, 2016)

Smlouva o termínovaném vkladu zahrnuje:

- dobu uložení,
- výši ukládané peněžní částky,
- výši úrokové sazby,
- termíny a způsob zúčtování úroků,
- sankční poplatky. (Kantnerová, 2016)

Klienti využívají termínované vklady obvykle k ukládání větších částek ke krytí náročnějších projektů nebo k zajištění trvalejšího příjmu z pravidelných úrokových výnosů. Většinou se klienti v této situaci přiklání k dlouhodobým termínovaným vkladům. Banky začaly postupně nabízet i krátkodobé termínované vklady s poměrně přijatelným

úročením. Klienti tak přecházeli hodně často na tyto termínované vklady z vkladů na viděnou. V dnešní době mají však termínované vklady nízkou úrokovou sazbu, což není pro nás výhodné. Typy termínovaných vkladů se rozlišují podle délky trvání na:

- a) krátkodobé vklady – od několika dnů do 12 měsíců,
- b) střednědobé vklady – od jednoho do pěti let,
- c) dlouhodobé vklady – splatnost nejdříve po pěti letech. (Šenkýřová, 2010)

Termínované vklady se dají také rozlišit podle způsobu úročení na vklady s pevnou úrokovou sazbou po celou dobu trvání vkladového vztahu a na vklady s pohyblivou úrokovou sazbou, která se mění v závislosti na obecném vývoji úrokových sazeb. Způsoby úročení plánují banky tak, aby získaly dobré nástroje realizace obchodní politiky. Dalším rozdílem úročení může být jeho frekvence, kdy termínované vklady mohou být úročeny v pravidelných intervalech vícekrát během roku. Další možností, jak tyto vklady od sebe odlišit, je možnost a způsob ukládání úložek během trvání platnosti smlouvy. Existují takové termínované účty, na které můžeme buď pravidelně či nepravidelně ukládat své peníze. Těmto vkladům říkáme vklady spořicí, u kterých lze také modifikovat smlouvu. Příkladem může být smluvena pravidelná pevná částka, která se nedá změnit nebo naopak vázána na smluvní dohodu, nebo se dá spořit zcela libovolně. Termínované vklady se dají dělit na vklady s pevným termínem, po jehož skončení je plat vyplacen, nebo je tento termín vázán na výpovědní lhůtu, kdy není stanovena konečná doba splatnosti. Ve většině případů je možnost vybírat z termínovaných vkladů před termínem, ale s následkem penalizace. (Šenkýřová, 2010)

4.2.3 Spořicí účty

Spořicí účet je zpravidla zakládán na dobu neurčitou a slouží ke zvýšení hodnoty uložených peněz a k jejich postupnému i jednorázovému ukládání. Peníze na něm mohou být libovolně dlouho a můžeme je vybírat. Spořicí účet není, avšak určen pro provádění běžných plateb. (Jakeš, 2011) Na běžném účtu není výhodné držení větších finančních prostředků z důvodu poplatků, kvůli kterým se takové peníze spíše znehodnocují, než aby přinášely nějaký výnos. Na spořicím účtu jsou finanční prostředky zhodnocovány vyšší úrokovou sazbou než na běžném účtu. Řada bank nabízí spořicí účet jako doplněk k běžnému účtu, k němuž je vázán, ale dá se také založit jako nezávislý finanční produkt. Stejně tak jako na běžném účtu jsou vklady na spořicím účtu vysoce zabezpečeny a ze zákona pojištěny do výše 100 %, maximálně však do výše 100 000 EUR. Téměř všechny

banky a družstevní záložny nabízí spořicí účty. Výše úrokových sazeb je však u každé banky rozdílná a závisí na délce výpovědní lhůty a výši zůstatku. U některých bank se můžeme potkat s nabídkou úroku v řádu desetin procenta, kdežto jiné nabízejí zhodnocení až 2 % p.a. a navíc bez výpovědní lhůty. Některé banky vyžadují minimální zůstatek na účtu, jiné nikoliv. (Finance, 2021)

Spořicí účet může být veden podle přístupu k finančním prostředkům ve dvou formách:

- spořicí účet s výpovědní lhůtou – doba, po jejímž uplynutí je možno peníze z účtu vybrat, pokud majitel spořicího účtu vybere finanční prostředky dříve než před uplynutím výpovědní lhůty, musí počítat se sankčními poplatky,
- spořicí účet bez výpovědní lhůty – s okamžitým přístupem. (Jakeš, 2011)

Mezi výhody spořicího účtů patří např. stanovený zaručený výnos, rychlý přístup k penězům s účtem bez výpovědní lhůty a pojištění vkladů. Nevýhodou jsou poměrně nízké úrokové sazby. (Jakeš, 2011)

4.2.4 Úsporné vklady

Dle Kantnerové jsou vkladní knížky nejčastější formou úsporných vkladů a představovaly do 90. let minulého století jednu z nejrozšířenějších forem. Vkladní knížka je potvrzení o vkladu, kterou zákazník dostane při uložení peněz. Vkladní knížky jsou přísně zúčtovatelné tiskopisy, které slouží k dočasnému ukládání volně peněžních prostředků ve formě úspor. Nelze je však využít k platebnímu styku, protože umožňují dlouhodobé zhodnocení peněz. Jejich úroky jsou nižší než u termínovaných vkladů, proto je důležité dbát na jejich rizikovost v dlouhém časovém horizontu. Pro banky znamená vedení vkladních knížek vyšší nákladnost. V současné době ztrácejí na významu. (Kantnerová, 2016)

Z vkladní knížky musí být znatelná výše vkladu, jeho změny a konečný stav. Se stavem vkladu na vkladní knížce lze průběžně disponovat, zvyšovat ho. Jeho dispozice je dána stanovenými podmínkami. (Dvořák, 2001)

Druhy vkladních knížek se dělí na obvyčejné vkladní knížky, kdy vkladateli plyne z vkladů výnos ve formě sjednaných úroků nebo jiných majetkových výhod; dále na výherní vkladní knížky, které vkladateli přináší výnos ve formě možné výhry, prémie apod.; a na cestovní vkladní knížky, kdy vkladatel má možnost provádět výběry a vklady u jakékoliv pobočky banky, která vydala vkladní knížku. (Dvořák, 2001)

Formy vkladních knížek:

- na jméno – jediná možná forma od 1.1. 2003, vystavují se na jméno, adresu a rodné číslo, může s ní disponovat pouze majitel,
- na majitele – vlastníkem vkladní knížky je vlastník vkladu,
- bez výpovědní lhůty – typ netermínovaného vkladu, kde je nízké úročení s krátkodobým uložením úspor,
- s výpovědní lhůtou – typ termínovaného vkladu s vyšším úročením, jedná se o dlouhodobé spoření, kdy je možné vklad vybrat i před uplynutím výpovědní lhůty či bez podání výpovědi, avšak s následnou náhradou za nedodržení výpovědní lhůty. (Kantnerová, 2010)

4.2.5 Bankovní dluhopisy

Emitent se emisí dluhopisů obrací prostřednictvím kapitálového trhu na majitele disponibilních zdrojů, kteří jsou ochotni investovat peníze do cenných papírů emitenta. Banky, které se zapojí do tohoto procesu nákupem části nebo celých dluhových půjček, mohou poskytnout emitentům bankovní úvěr. (Kantnerová, 2016)

Emitent může vydat dluhopisy jen tehdy, pokud byly splněny podmínky podle zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech. Součástí aktiv banky jsou bankovní dluhopisy. Podle druhu emitenta, účelu půjčky, jejího zajištění a dalších podmínek rozeznáváme odlišné druhy dluhopisů. Mezi ně patří průmyslové dluhopisy (obligace), které vydávají podniky, dále bankovní dluhopisy vydávány bankami a státní a komunální obligace, které vydává ústřední vláda (př. ministerstvo financí nebo centrální banka), země a obce. (Kantnerová, 2016) Dle Dvořáka mohou banky získávat zdroje prostřednictvím emisních dluhopisů, které se mohou odlišovat z následujících podstatných hledisek jako je doba splatnosti, která se pohybuje od 1 měsíce do několika let, dále převoditelnost, kde se dlužní úpisy mohou vyskytovat na jméno, na řád a na majitele, dalším hlediskem je sekundární obchodovatelnost, která zajišťuje obchodovatelnost na veřejném trhu a forma dluhopisu, kdy dluhopisy mohou být buď v listinné nebo zaknihované formě. (Dvořák, 2001)

U bankovních dluhopisů existují tři způsoby úročení. První formou je pravidelné vyplácení úroků, druhou je jednorázové splacení jistiny a úroku za celou dobu splatnosti, který je vypočten na základě stanovené formule. A třetí formou je vyplácení nominální hodnoty v době splatnosti. Úroková sazba může být stanovena fixně na celou dobu splatnosti nebo

proměnlivým způsobem. Mezi druhy dluhopisů spadají hypoteční zástavní listy, které jsou emitovány bankami se speciální licenci. Zdroje získané z prodeje hypotečních zástavních listů může banka využít pouze k poskytnutí hypotečních úvěrů. Depozitní směnky jsou další formou dluhopisů. Vystavuje ji banka jako vlastní směnku ve prospěch klienta s tím, že se banka zavazuje vyplácet směnečnou částku oprávněnému majiteli směnky v době její splatnosti. Klient získává směnku po předložení směnečné částky bance. (Dvořák, 2001) Vkladové listy také patří do dluhopisů. Jsou to cenné papíry, které banka vydává jako potvrzení o vkladu. Jejich doba splatnosti je v rozmezí od jednoho měsíce do několika let a jejich výnos z úroku je vyšší než u termínovaných vkladů. Na rozdíl od obligací a akcií lze s nimi obchodovat pouze na sekundárním trhu. Banka se vydáním vkladového listu zavazuje zaplacením vkladu ve stanovenou dobu a vyplacením majiteli certifikátu stanoveného úroku. (Kantnerová, 2016)

4.2.6 Stavební spoření

Dle Dvořáka lze stavební spoření chápat nejenom jako depozitní produkt, ale je zapotřebí jej chápat komplexněji jako:

- přijímání vkladů od účastníků stavebního spoření,
- poskytování úvěrů účastníkům stavebního spoření,
- poskytování státní podpory účastníkům stavebního spoření.

Je třeba ale připomenout, že klienti mohou využívat stavební spoření pouze ke spoření. Základním principem stavebního spoření je, že účastníci tohoto spoření v určité době spoří a získávají tak své zúročené úspory a při plnění podmínek, i nárok na poskytnutí stavebního úvěru. Výhodou stavebního spoření jsou pevně stanovené podmínky při uzavírání smlouvy, které se nedají v průběhu měnit. Výhodná je také relativně nízká úroková sazba z úvěru. Stavební spoření je upraveno ve speciálním zákoně, který pouze produktům, které jsou v souladu s uvedeným zákonem, umožňuje používat označení „stavební spoření“. Banky, které obdrží speciální licenci od ČNB na stavební spoření, mohou provozovat právě stavební spoření jako produkt. Průběh stavebního spoření je zakládán na jedné straně na získávání relativně levných zdrojů z vkladů účastníků spoření a na druhé straně se jedná o poskytování relativně levných úvěrů z těchto zdrojů. Při dodržování všech podmínek znamená stavební spoření uzavřený systém financování, který můžeme rozdělit do tří fází. První fází je spoření, kde je obsažena, ve smlouvě o stavebním spoření, výše cílové částky představující celkovou maximální částku, kterou může klient

získat od stavební spořitelny, dále obsahuje výši úrokových sazeb z vkladů a úvěru, podmínky pro nárok na přidělení úvěru, výši jednorázového poplatku při uzavření smlouvy a výši splátek úvěru. Klienti v této fázi obvykle spoří v pravidelných měsíčních splátkách, někdy i jednorázovými vklady. Je zde také možnost poskytnutí překlenovacího úvěru (meziúvěru), který slouží k dřívější úhradě na řešení bytové otázky. Tento úvěr může poskytnout účastníkovi stavební spořitelna, pokud dosud nesplnil všechny podmínky k přidělení řádného úvěru. Druhou fází je přidělení úvěru. V tomto případě má klient zájem i o čerpání úvěru od stavební spořitelny, kde musí splňovat určité podmínky pro jeho přidělení. Podmínky pro získání úvěru jsou spjaty se splněním minimální čekací doby, naspořením stanovené části cílové částky, dosažením minimální výše tzv. ohodnocovacího čísla, kde se jedná o spravedlivé změření „zásluhy“ střadatele na vytváření zdrojů pro poskytování úvěru a poslední podmínkou je dostatečné zajištění poskytnutého úvěru. Poslední fází systému stavebního spoření je splácení úvěru. Po splnění všech uvedených podmínek, má účastník nárok na čerpání úvěru, který může být použit pouze na bytové potřeby vymezeny zákonem. Úvěr je splácen v pravidelných měsíčních anuitách, kdy se její minimální výše přibližně pohybuje v rozmezí 0,1 – 0,7 % cílové částky. Při uzavření smlouvy o stavebním spoření je úroková sazba z úvěru stanovena fixně na celou dobu splatnosti. (Dvořák, 2001)

5. Právní úprava vkladů

5.1 Smlouva o vkladovém účtu

Banka jako jediná může uzavřít s fyzickou nebo právnickou osobou dva typy smluv, tj. smlouva o vkladovém účtu a smlouva o běžném účtu. Ve smlouvě o vkladovém účtu se banka zavazuje o zřízení účtu v určité měně a z prostředků platit úroky na účet, jehož majitel se zavazuje přenechat využití jeho finančních prostředků bankovním účelům. Narozdíl od smlouvy o běžném účtu se smlouva o vkladovém účtu liší tím, že má banka možnost využít finanční prostředky na účtu ke svým obchodním aktivitám a stejně jako smlouva o běžném účtu je obchodní smlouvou řídicí se vždy ustanoveními občanského zákoníku. Tato podstatná ustanovení obsahují:

- a) stanovení smluvních stran neboli uvedení banky a majitele účtu,
- b) určení měny, která bude vedena na účtu,
- c) dobu využití prostředků na účtu bankou.

V posledním bodě mohou nastat 3 možnosti:

1. v této smlouvě má vkladatel možnost kdykoliv manipulovat s penězi na účtu, aniž by o tom banka předem věděla,
2. uzavření smlouvy na dobu určitou a pevně stanovenou, kdy klient nemá možnost předčasné manipulace s účtem, nebo je tato možnost připuštěna stanovenými podmínkami, které zpravidla udávají výši penalizace,
3. uzavření smlouvy na dobu určitou nebo na dobu neurčitou, kdy je klient povinen ve stanovené lhůtě informovat banku o tom, že chce ke zvolenému datu manipulovat s prostředky na účtu. (Šenkýřová, 2010)

Mezi majitelem účtu a bankou lze smluvně upravit více možností, jako je např. povinný minimální zůstatek na účtu, způsoby předávání pokynů bance, uvedení osob oprávněných volně nakládat s prostředky na účtu. Smlouva může obsahovat i úpravu ukončení její platnosti. Smlouvy uzavřené na dobu určitou mají termín ukončení automatický, kdežto u sjednaných smluv na dobu neurčitou může být její ukončení upraveno smlouvou. Jestli se tak nestane, smlouva může být ze strany klienta vypovězena s tříměsíční lhůtou, poté se banka chová podle pokynů majitele vkladového účtu. Aby se vyhnulo nedorozumění, je dobré v zájmu klienta si důkladně přečíst a seznámit se tak s úplným zněním smlouvy, a naopak v zájmu banky, aby tak klient učinil. (Šenkýřová, 2010)

Z hlediska banky je důležité mít obsah smlouvy o vkladovém účtu tak, aby byl v souladu s ustanovením občanského zákoníku. Nejtypičtějším vkladem fyzických osob bývají termínované vklady, které mohou mít podobu vkladních knížek s pevnou výpovědní lhůtou. (Šenkýřová, 2010)

Právní úprava vkladů formou vkladních knížek je dána ustanovením § 2676-2679 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Vkladní knížka může být vystavena dvěma způsoby, buď na doručitele, kdy má každý po předložení vkladní knížky právo disponovat, nebo na jméno, kdy má právo disponovat pouze ten, na jehož jméno je vkladní knížka vyhotovena. Vkladní knížka obsahuje základní informace jako jméno, příjmení, adresa a datum narození vlastníka dokladu a stejně jako termínovaný vklad může být vázána na heslo, které musí být vyznačené v náležitém dokladu. Bez předložení této knížky není možné vkladem disponovat. Platnost vkladních knížek je zpravidla neomezena, ale jakmile majitel vkladu nedisponoval vklady ani nepředložil doklad po dobu 20 let, smlouva o

vkladovém účtu je zrušena s tím, že majitel má možnost si vybrat zůstatek vkladu. Do roku 1990 patřily vkladní knížky do základní skupiny vkladů fyzických osob, avšak v dnešní době jejich počet postupně ubývá. (Šenkýřová, 2010)

5.2 Pojištění vkladů

„Podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách jsou všechny vklady, a to včetně úroků (v českých korunách i v cizí měně) pojištěny, pouze pokud jsou klienti – majitelé těchto vkladů řádně identifikováni.“ (Kalabis, 2012, str. 33)

Pojištění vkladů je v současné době ve vyspělých zemích důležitou součástí bankovního klienta. Jeho podstatou je odškodnění majitele vkladu dle daných pravidel Garančního systému finančního trhu (dříve Fond pojištění vkladů) v případě, že banka není schopna vyplatit vklady. Pojištění vkladů plní dvě funkce, ta první má za cíl zabránění runu na banku a ta druhá spočívá v ochraně vkladů drobných střadatelů. (Dvořák, 2001) Dle Dvořáka mohou být systémy pojištění vkladů koncipovány dvojím způsobem jako:

- povinné pojištění, kterého jsou povinny se účastnit všechny instituce, které jsou stanoveny zákonem. Jeho výhodou je vysoká bezpečnost bankovního systému;
- dobrovolné pojištění, které vzniklo díky soukromým ochranným fondům. Zde je kladen důraz na vlastní odpovědnost bank.

Pojištění vkladů má určité důsledky pro banky, jako je např. příspěvky do fondu zvyšují náklady bank, pojištěné produkty, které jsou méně rizikové, oproti nepojištěným produktům mohou mít menší výnos neboli menší náklady pro banku apod. Naopak mezi nevýhody pojištění vkladů patří vyšší morální hazard pojištěných bank i klientů, který spočívá v méně opatrném chování klientů a dále pak nedostatečná ochrana runu na banku. (Dvořák, 2001)

Veškeré pohledávky z vkladů včetně úroků jsou pojištěny. Banka má povinnost zabezpečit identifikaci vkladatele a jeho identifikační údaje, které musí být zaevidovány a uvedeny ve smlouvě o účtu, na vkladní knížce a na jakémkoliv vkladovém dokumentu (vkladní certifikát, vkladní list apod.) potvrzujícím přijetí vkladu. Identifikačními údaji se rozumí:

- u fyzických osob – jméno, příjmení, adresa, datum narození nebo rodné číslo, popřípadě identifikační číslo,
- u právnických osob – obchodní firma či název právnické osoby, její sídlo, u tuzemských právnických osob též identifikační číslo. (Dvořák, 2001)

Systém pojištění vkladů se nevztahuje na:

- vklady obchodních bank a dalších finančních institucí, zdravotních pojišťoven a státních fondů,
- vklady, které je pojištěná instituce oprávněna zčásti zahrnout do svého kapitálu (tzv. podřízený dluh),
- směnky a jiné cenné papíry (tj. např. na akcie a na dluhopisy). (Kalabis, 2012)

Právnícká osoba Fond pojištění vkladů se od 1. 1. 2016 změnila na Garanční systém finančního trhu, který od tohoto data spravuje finanční prostředky Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize. Oba fondy jsou samostatnými účetními jednotkami Garančního systému. Výkon činnosti Garančního systému v oblasti pojištění vkladů se řídí zejména § 41a a následujícími zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů. Mezi zdroje fondu patří příspěvky od bank a poboček bank z jiného než členského státu, návratné finanční výpomoci úvěry poskytnuté Českou národní bankou podle zákona o České národní bance, výnosy z investování peněžních prostředků a výtěžky z ukončených konkurzních a likvidačních řízení. Garanční systém při své činnosti spolupracuje s Českou národní bankou a Ministerstvem financí. Česká národní banka je povinna Garanční systém s předstihem upozornit na možnost postupu podle § 41d odst. 1. (Garanční systém, 2021)

6. Výzkumné šetření

Praktická část této bakalářské práce je zaměřena na analýzu spořicíh účtů v českém bankovním sektoru. Předtím, než budou porovnány jednotlivé spořicí účty u tří vybraných bank, budou uvedeny cíle, hypotézy a dotazníkové šetření. Hlavním smyslem tohoto výzkumu je zjistit, jaké zkušenosti mají lidé se spořením a zda využívají spořicí produkty.

6.1 Cíle a hypotézy

Cíle a hypotézy byly formulovány na základě výzkumné oblasti „zkušenosti lidí se spořením a spořicími produkty“.

Cíl č. 1

Zjistit, zda lidé spoří a jaké formy spoření využívají.

Cíl č. 2

Zjistit, u jaké banky lidé nejvíce spoří.

Cíl č. 3

Zjistit, jak často lidé spoří a jakou částku měsíčně vkládají na svůj účet.

Cíl č. 4

Zjistit, za jakým hlavním účelem lidé spoří.

Hypotéza č. 1

Domnívám se, že alespoň 75 % respondentů spoří.

Hypotéza č. 2

Předpokládám, že více jak 40 % respondentů využívá spořicí účet.

Hypotéza č. 3

Domnívám se, že více jak 60 % respondentů využívá služeb České spořitelny, a.s.

Hypotéza č. 4

Předpokládám, že více jak 65 % respondentů se snaží spořit alespoň 1x měsíčně.

Hypotéza č. 5

Myslím si, že více jak 40 % respondentů spoří měsíčně 1 000-3 000 Kč.

Hypotéza č. 6

Domnívám se, že více jak 50 % respondentů spoří kvůli bydlení (budoucnosti).

6.2 Dotazníkové šetření

V úvodu vlastního dotazníkového šetření byly uvedeny informace o mně jako výzkumníkovi a významu dotazníku, instrukce k jeho vyplnění a poděkování respondentům za jejich věnovaný čas.

Dotazníkové šetření bylo rozděleno na dvě části. První část byla zaměřena na zkušenosti respondentů se spořením a spořicími produkty a ve druhé části byl zjišťován věk, vzdělání, společenský status a výše měsíčního příjmu. Dotazník byl zcela anonymní a vytvořen ze 14 uzavřených otázek, které byly vypracovány na základě stanovených cílů. Dotazník byl následně zaslán prostřednictvím e-mailu či sociálních sítí v online podobě na portálu survio.com. Dotazníkového šetření se dobrovolně zúčastnilo celkem 100 respondentů různého věku, mezi které patřili studenti, zaměstnanci či nezaměstnanci a také podnikatelé.

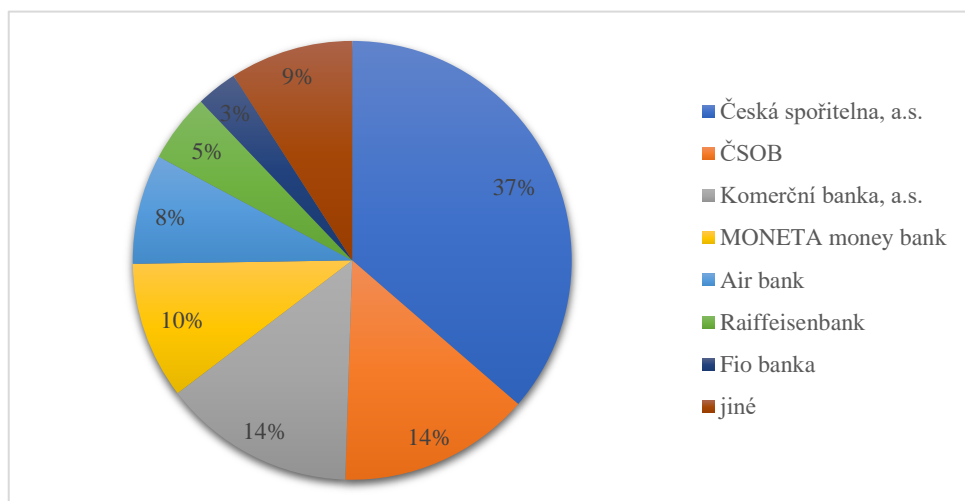
6.2.1 Otázky výzkumného šetření

1. *U které banky vedete běžný účet?*
2. *Spoříte?*
3. *Jestliže nespoříte, z jakého důvodu své volné finanční prostředky neznehodnocujete?*
4. *Jaký je hlavní důvod Vašeho spoření?*
5. *Jaké formy spoření využíváte?*
6. *Využíváte spořicí účet?*
7. *Uvažujete o tom, zda byste si v budoucnu spořicí účet založili?*
8. *Jak často spoříte?*
9. *Jakou částku měsíčně spoříte?*
10. *Jak jste spokojeni z hlediska výnosnosti Vašeho spoření?*
11. *Do jaké věkové kategorie patříte?*
12. *Jaké je Vaše nejvyšší dokončené vzdělání?*
13. *Jaký je Váš společenský status?*
14. *Jaké je výše Vašeho měsíčního příjmu?*

6.3 Výsledky výzkumného souboru

Výzkumná oblast zkušenosti respondentů se spořením a spořicími produkty byla rozdělena v předchozí kapitole do výše uvedených dílčích otázek, které byly vyhodnoceny a následně graficky zpracovány. Níže jsou tedy uvedeny výsledky všech otázek, díky kterým lze zjistit postoj lidí ke spoření a spořicím produktům.

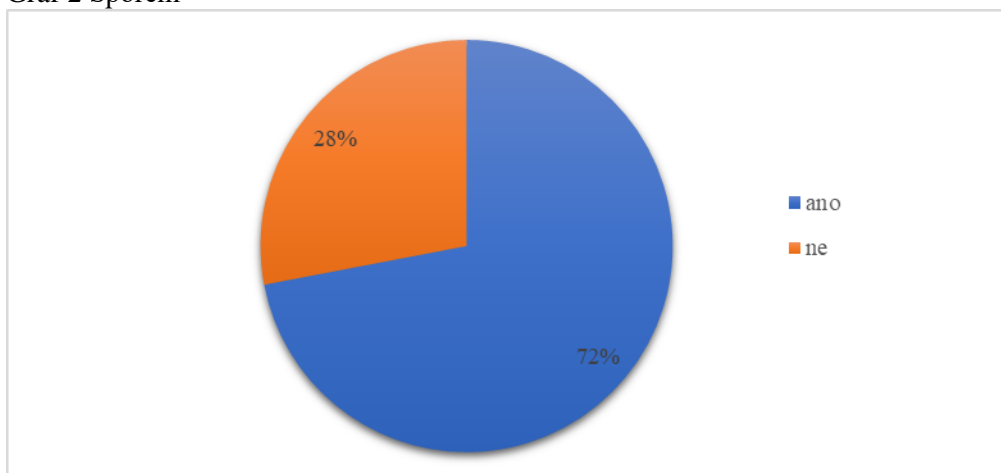
Graf 1 Vedení běžného účtu

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Při první otázce „U jaké banky vedete běžný účet“ bylo zjištěno, že nejvíce respondentů využívá k vedení běžného účtu Českou spořitelnu, a.s., konkrétně tedy 36 osob z celkového počtu dotazovaných. Další nejčastější odpovědi byly banky ČSOB a Komerční banka, a.s., které zvolilo stejný počet respondentů a to 14. MONETA Money Bank zvolilo 10 osob. Air bank, Raiffeisenbank a Fio banka byly nejméně volenými bankami, kde byl počet odpovědí 8, 5 a 3 osoby. Celkem 9 respondentů pak zvolilo odpověď „jiné“, tzn. využívá služeb jiných bank.

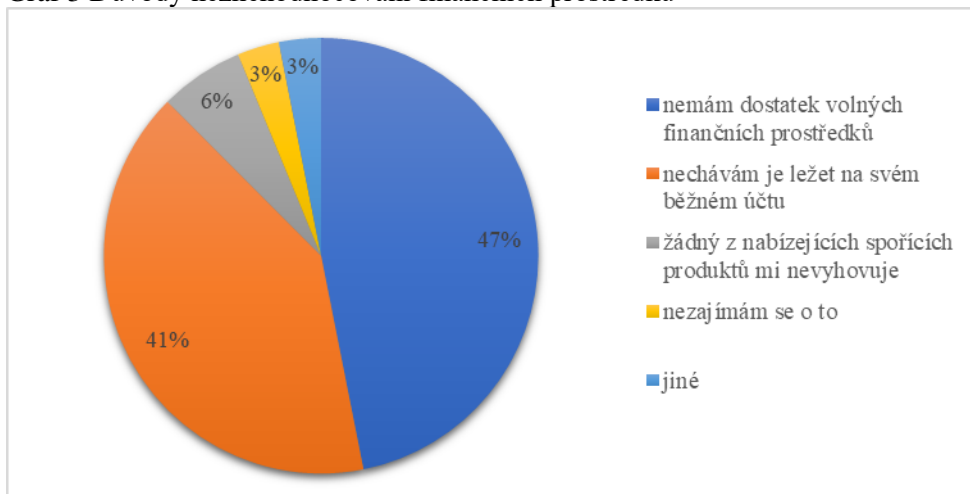
Graf 2 Spoření

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Na otázku č. 2 „Spoříte?“ odpovědělo 72 respondentů, že spoří a 28 respondentů, že nespoří.

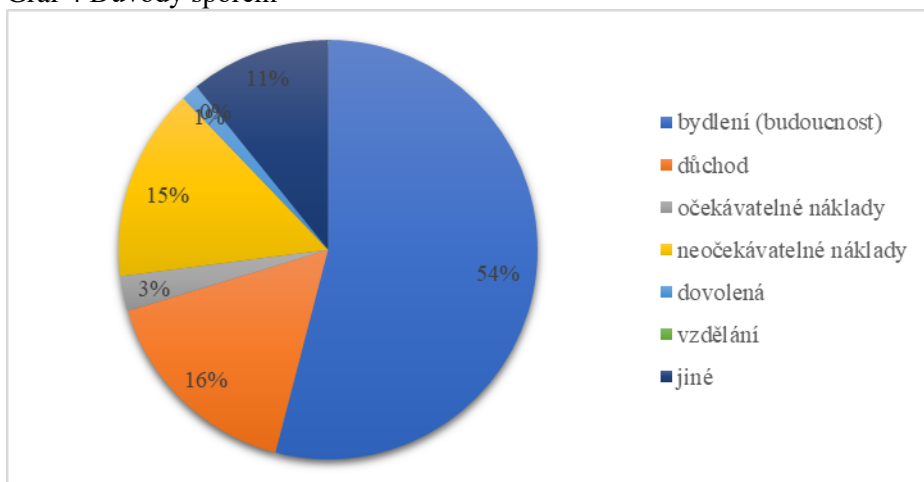
Graf 3 Důvody neznehodnocování finančních prostředků

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Otázka č. 3 „Jestliže nespoříte, z jakého důvodu své volné finanční prostředky neznehodnocujete?“ byla směřována na respondenty, kteří nespoří. Nečastější odpovědí bylo „nemám dostatek volných finančních prostředků“, kterou zvolilo 15 dotazovaných. Na svém běžném účtu finanční prostředky nechává ležet 13 respondentů, dále 2 respondentům nevyhovuje žádný z nabízejících spořicích produktů a nejméně častou odpovědí byly „nezajímám se o to“ a „jiné“, na kterou odpověděl pouze 1 respondent.

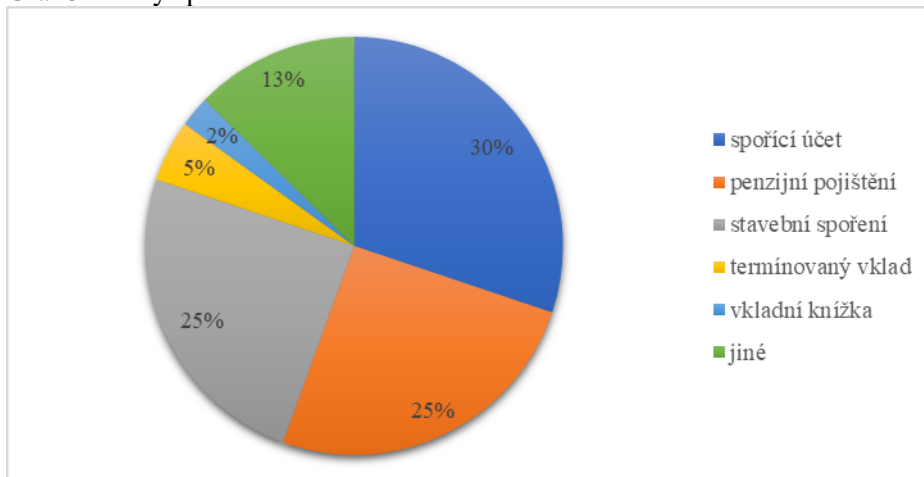
Graf 4 Důvody spoření

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

V otázce č. 4 „Jaký je hlavní důvod Vašeho spoření?“ si respondenti mohli vybírat z odpovědí, které jsou uvedeny ve výše uvedeném v grafu. Nejvíce volenou odpovědí bylo spoření na bydlení (budoucnost), kterou zaškrtnulo 40 dotazovaných. Dalším nejčastějším důvodem spoření byl důchod, na který odpovědělo 12 osob a neočekávatelné náklady, na které odpovědělo 11 respondentů. Odpověď „jiné“ zvolilo 8 dotazovaných, nejméně častou odpovědí pak byly očekávatelné náklady, dovolená a vzdělání, kde počet respondentů byl 2, 1 a 0.

Graf 5 Formy spoření

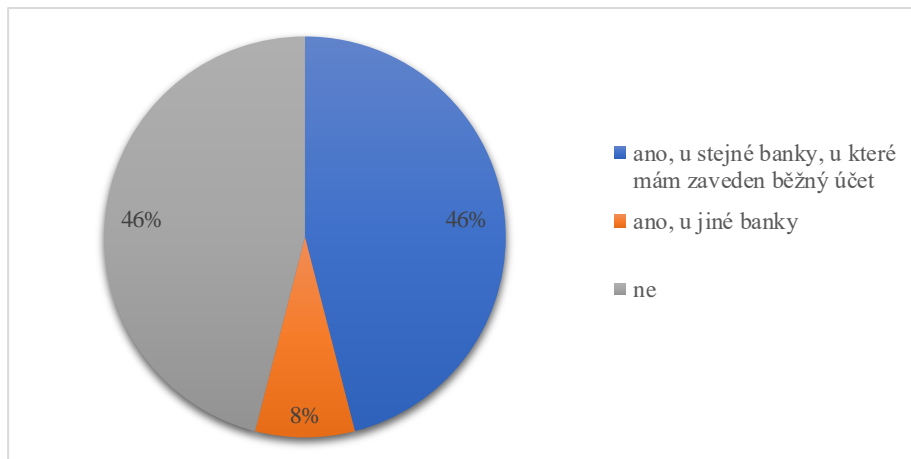

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Otázka č. 5 „Jaké formy spoření využíváte?“, která byla již pátou v pořadí, prozradila, že 38 respondentů využívá spořicí účet a 32 respondentů využívá penzijní pojištění. V těsném

závěsu bylo stavební spoření, které využívá 31 respondentů. Variantu „jiné“ zvolilo 16 respondentů a na posledním místě byl termínovaný vklad (6 respondentů) a vkladní knížka (3 respondenti).

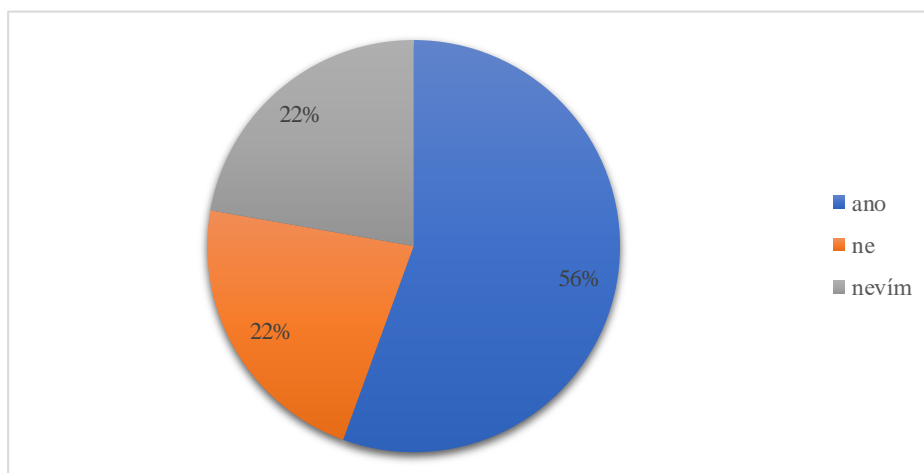
Graf 6 Využívání spořicího účtu

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Následující otázka č. 6 byla zaměřena přímo na spořicí účet. Odpověď, že tuto formu spoření využívá u stejné banky, u které je veden běžný účet, zvolilo celkem 46 respondentů. Zajímavostí je, že stejný počet respondentů však nevyužívá spořicí účet. Spořicí účet u jiné banky pak využívá 8 dotazovaných.

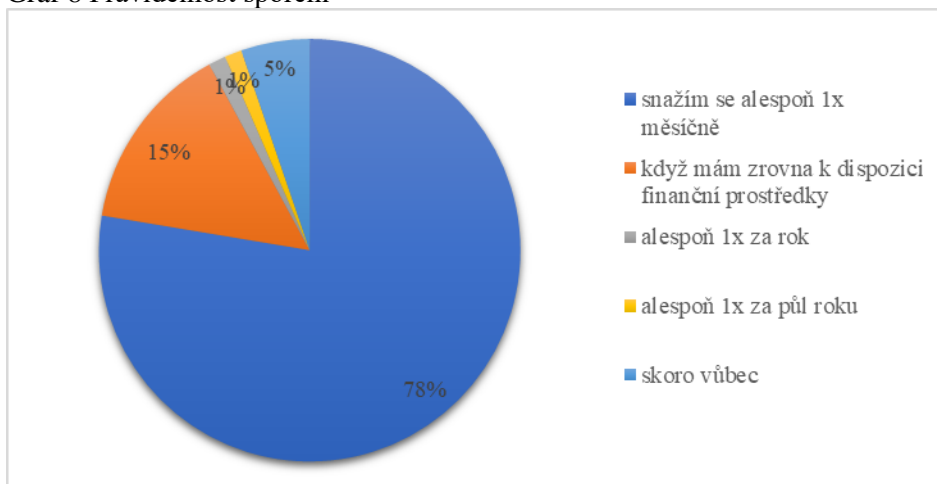
Graf 7 Založení spořicího účtu

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Otázka č. 7 „Uvažujete o tom, zda byste si spořicí účet založili?“ byla směřována k respondentům, kteří uvedli, že nevyužívají spořicí účet. Nejvíce respondentů, a to s počtem 25 uvažují o založení spořicího účtu. U odpovědí „ne“ a „nevím“ byl stejný počet dotazovaných, a to 10.

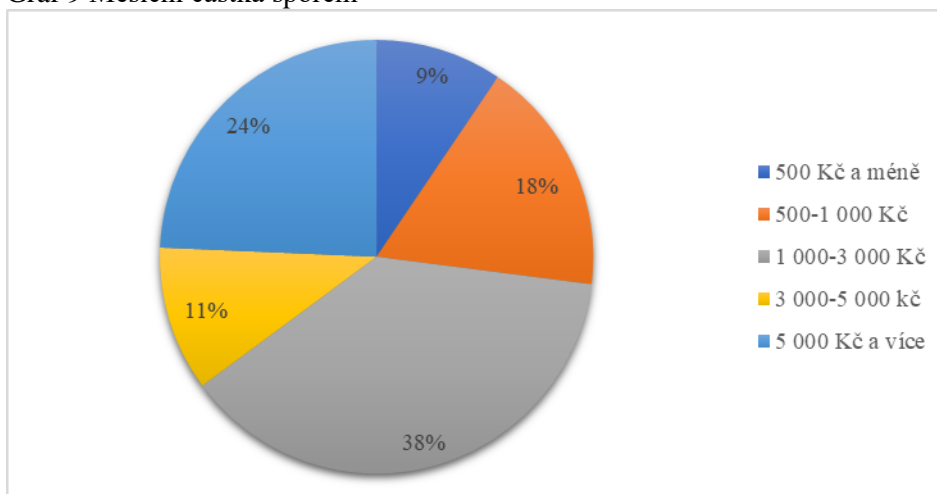
Graf 8 Pravidelnost spoření

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

K otázce č. 8 „Jak často spoříte?“ bylo přiřazeno celkem 5 odpovědí. Bylo zjištěno, že nejvíce respondentů se snaží spořit alespoň 1x měsíčně (celkem 59). Druhou nejčetnější odpovědí bylo „když mám zrovna k dispozici finanční prostředky“, kterou zvolilo 11 dotazovaných. Do méně četných odpovědí patřily „skoro vůbec“, „alespoň 1x za půl roku“ a „alespoň 1x za rok“, kde počet respondentů byl 4, 1 a 1.

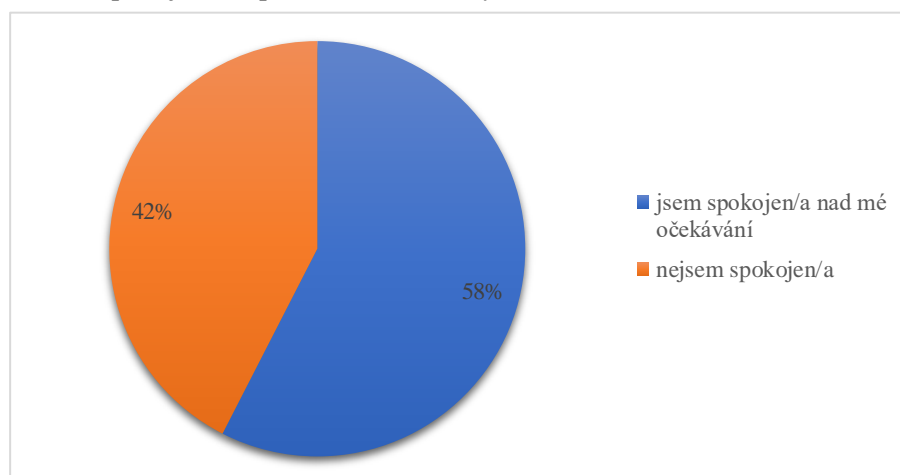
Graf 9 Měsíční částka spoření

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Další otázka v mém dotazníkovém šetření se vztahovala k výši spoření. Nejvíce respondentů spoří měsíčně 1 000-3 000 Kč (celkem 28). Variantu spoření ve výši 5 000 Kč a více si pak zvolilo 18 respondentů a částku 500-1 000 Kč spoří 13 respondentů. Celkem 8 respondentů pak uvedlo, že spoří nejvyšší částku. Naopak nejmenší variantu spoření zvolilo 7 respondentů.

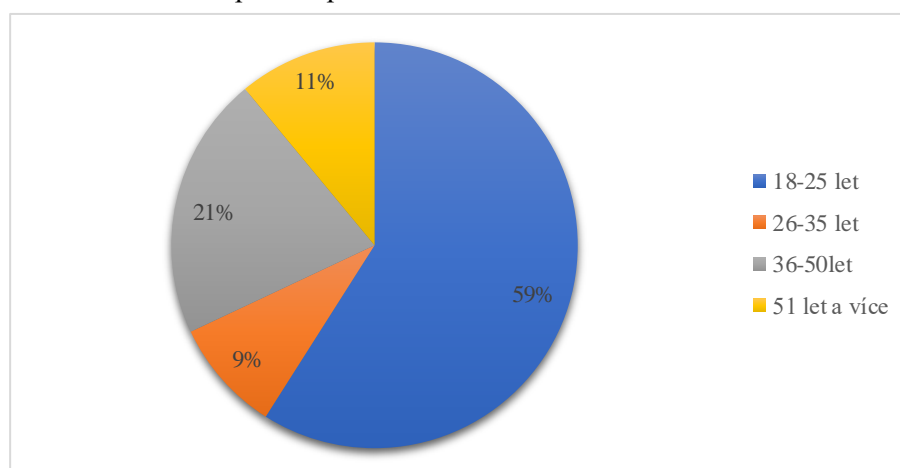
Graf 10 Spokojenost spoření z hlediska výnosnosti

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Poslední otázka první části dotazníku se vztahovala ke spokojenosti spoření z hlediska výnosnosti. Více jak polovina, konkrétně 58 dotazovaných, je spokojena nad očekávání. Naopak celkem 42 respondentů není spokojeno s výnosností svého spoření

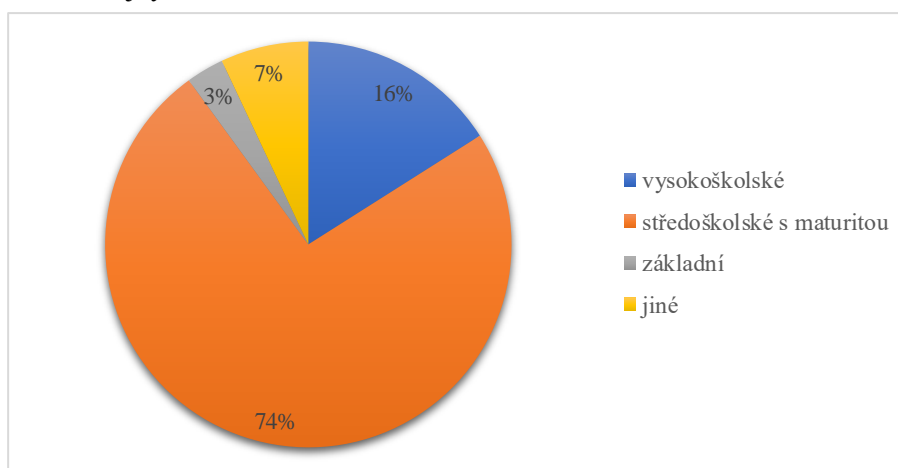
Graf 11 Věková skupina respondentů

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

První otázkou druhé části dotazníkového šetření bylo zjištění věku respondentů. Nejvíce převládají respondenti v rozmezí 18-25 let, a to 59. Druhou nejpočetnější skupinou, která se do tohoto dotazníku zapojila, byla věková skupina v rozmezí 36-50 let s celkovým počtem 21 respondentů. Do poslední věkové skupiny se přihlásilo 11 respondentů. Zajímavostí je, že věková skupina 26-35 let, byla zastoupena nejmenším počtem dotazovaných, a to 9.

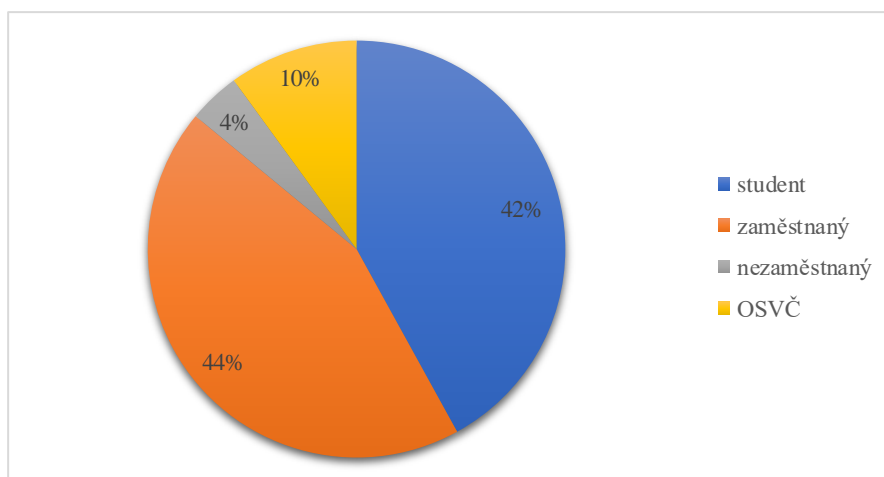
Graf 12 Nejvyšší dosažené vzdělání

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Graf č. 12 znázorňuje odpovědi na otázku týkající se dokončeného vzdělání. Zde je vidět, že největší část dotazníkového šetření zaujímali respondenti s maturitou (74). Druhá nejpočetnější skupina respondentů pak byla s vysokoškolským vzděláním, a to s celkovým počtem 16. Odpověď „jiné“ zvolilo 7 dotazovaných a do skupiny se základním vzděláním se přihlásili 3 respondenti.

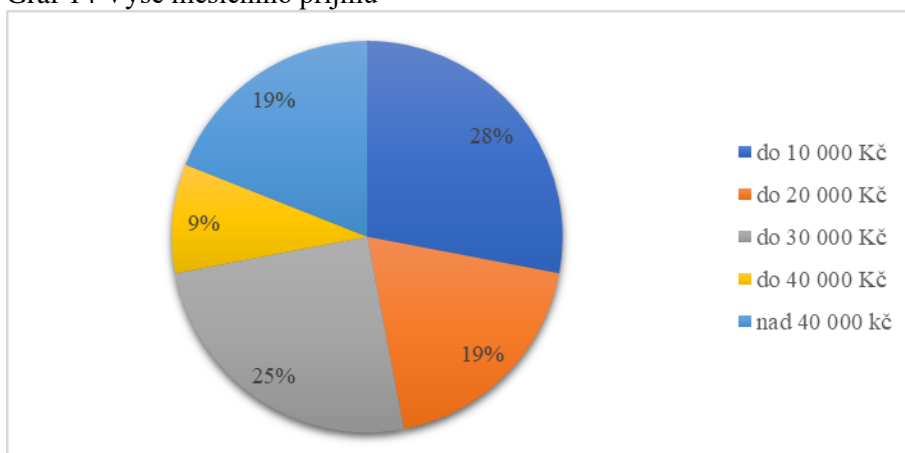
Graf 13 Společenský status respondentů

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Předposlední otázka se zabývala společenským statusem respondentů. Nejvíce dotazovaných (44) bylo v zaměstnaneckém poměru. V těsném závěsu pak byla skupina studenti s celkovým počtem 42 respondentů. 10 dotazovaných představovalo skupinu „OSVČ“. Nejmenší skupinu pak tvořili nezaměstnané osoby, a to 3 respondenti.

Graf 14 Výše měsíčního příjmu

Zdroj: vlastní zpracování z dotazníkového šetření.

Poslední otázka tohoto celého výzkumného šetření se zabývala výší měsíčního příjmu respondentů. Do kategorie s nejnižším příjmem bylo zahrnuto celkem 28 respondentů. Celkem 25 respondentů přiznalo měsíční příjem do 30 000 Kč. Odpověď „do 20 000 Kč“ zvolilo 19 respondentů. Zajímavostí je, že stejný počet respondentů se zařadil naopak do

skupiny s příjmem nad 40 000 Kč. Nejméně byl volen příjem do 40 000 Kč, kde byly odpovědi s počtem 9.

6.4 Zhodnocení hypotéz

Dotazník, který byl pro respondenty určen, měl potvrdit nebo vyvrátit šest stanovených hypotéz.

Hypotéza č. 1

Domnívám se, že alespoň 75 % respondentů spoří.

Hypotéza č. 1 se zcela nepotvrdila.

U 1. otázky „Spoříte?“ z celkového počtu 100 respondentů zvolilo 72 dotazovaných odpověď „ano“ a zbylých 28 osob zvolilo odpověď „ne“. Vyšlo tedy, že 72 % respondentů spoří, tím nebyla má hypotéza potvrzena. Nicméně rozdíl mezi hypotézou a skutečností jsou pouhé 3 %.

Hypotéza č. 2

Předpokládám, že více jak 40 % respondentů využívá spořicí účet.

Hypotéza č. 2 se potvrdila.

Tuto hypotézu jsem si ověřila pomocí otázky č. 6. Využívání spořicího účtu se potvrdilo u 54 % respondentů. 46 % klientů bank pak využívá tento produkt u stejné banky. Jen 8 % respondentů spoří u jiné banky. Celkem 46 % dotazovaných spořicí účet nevyužívá.

Hypotéza č. 3

Domnívám se, že více jak 35 % respondentů využívá služeb České spořitelny, a.s.

Hypotéza č. 3 se potvrdila.

Hypotézu č. 3 jsem si ověřila u otázky č. 1, kde jsem se dotazovala respondentů, u jaké banky vedou běžný účet. Česká spořitelna a.s. uspěla u nejvíce respondentů s celkovým počtem 37 %.

Hypotéza č. 4

Předpokládám, že více jak 65 % respondentů se snaží spořit alespoň 1x měsíčně.

Hypotéza č. 4 se potvrdila.

Na osmou otázku týkající se četnosti spoření odpovědělo celkem 78 % respondentů, že se snaží spořit alespoň 1x měsíčně.

Hypotéza č. 5

Myslím si, že více jak 40 % respondentů spoří měsíčně alespoň 1 000-3 000 Kč.

Hypotéza č. 5 se zcela nepotvrdila.

V otázce č. 9 jsem se dotazovala na to, jakou částku měsíčně spoří respondenti. Částku 1 000- 3 000 Kč uvedlo 38 % dotazovaných.

Hypotéza č. 6

Domnívám se, že více jak 50 % respondentů spoří kvůli bydlení (budoucnosti).

Hypotéza č. 6 se potvrdila.

Cílem otázky č. 4 bylo zjistit, jaký je hlavní důvod spoření. Nejvíce volenou odpovědí bylo bydlení (budoucnost), kterou zvolilo 54 % respondentů.

6.5 Výsledky výzkumného šetření

Hlavním cílem tohoto výzkumného šetření bylo zjistit, jaké mají lidé zkušenosti se spořením a zda využívají spořicí produkty.

Nejvíce respondentů, kterých se zúčastnilo tohoto výzkumu, bylo zaměstnáno a ve věkové skupině 18-25 let se středoškolským vzděláním ukončené maturitou. Dále vyšlo z dotazníkového šetření, že nejvíce dotazovaných bylo s výší měsíčního příjmu do 10 000 Kč, z toho lze předpokládat, že tuto odpověď volili spíše studenti. Nejvíce respondentů odpovědělo, že využívá služeb České spořitelny. Většina respondentů uvedla, že se snaží spořit alespoň 1x měsíčně v částce 1 000-3 000 Kč. Nejčastěji k tomu využívají spořicí účet, penzijní pojištění a stavební spoření. Z výzkumného šetření tedy vyplynulo, že spořicí účet je v dnešní době nejvyužívanějším spořicím produktem pro ukládání a zhodnocování financí. Nejvíce dotazovaných uvedlo, že jejich hlavním důvodem spoření je budoucnost (bydlení), dále důchod nebo neočekávatelné náklady. Ve výzkumu se avšak objevili i lidé, kteří nespoří. Ukázalo se, že důvodem jejich nespoření je nedostatek volných finančních prostředků nebo, že je nechávají ležet na svém běžném účtu.

Z výše uvedených výsledků vyplývá, že většina lidí zapojených do dotazníkového šetření má zkušenosti se spořením. Větší procento dotazovaných uvedlo, že ke zhodnocení svých financí nejvíce využívá spořicí účet a je spokojeno z hlediska výnosnosti jejich spoření. Ti, co spořicí účet nemají, uvažují o jeho založení. Výsledek výzkumné oblasti „jaké zkušenosti mají lidé se spořením a zda využívají spořicí produkty“ považují tedy za kladný.

7. Analýza spořicíh účtů

Následující část bakalářské práce je věnována hlavnímu cíli práce, a to analýze spořicíh účtů na základě tří vybraných bank českého sektoru. Tyto banky byly vybrány z dotazníkového šetření na základě nejpočetněji vybraných odpovědí. Dílčí otázkou bylo, u jaké banky vedou respondenti běžný účet. Nejvíce dotazovaných uvedlo:

- Česká spořitelna, a.s.,
- ČSOB,
- Komerční banka, a.s.

7.1 Aktuální nabídka spořicíh účtů vybraných bank

7.1.1 Česká spořitelna, a.s.

Česká spořitelna, a.s. je bankou s nejdelsí tradicí na českém trhu. Již 195 let tvoří jeden ze základních pilířů českého bankovního systému. Stala se největším poskytovatelem firemních úvěrů na domácím trhu. Své služby poskytuje drobným klientům, malým a středním podnikům, městům a obcím, ale také financuje velké korporace, a to díky široké nabídce devizových, úrokových, komoditních a peněžních produktů. Již od roku 2000 je Česká spořitelna díky silnému zázemí Erste Group Bank schopna obsluhovat své klienty i na zahraničních trzích. V současnosti poskytuje služby 4,5 milionu klientům.

Tabulka 2 Přehled spořicíh účtů České spořitelny, a.s.

	Spoření České spořitelny	Spoření Premier
Úroková sazba v %	Do 200 000 Kč – 0,2 % p.a. Nad 200 000 Kč – 0,01 % p.a.	Do 1 000 000 Kč – 0,2 % p.a. Nad 1 000 000 Kč – 0,01 % p.a.
Způsob připisování úroků	měsíční	měsíční
Podmínka založení běžného účtu	ne	ano
Počáteční vklad	není	není

Poznámky	Při výběru financí během kalendářního měsíce s v daném měsíci neúročí.	Při výběru financí během kalendářního měsíce se v daném měsíci neúročí.
----------	--	---

Zdroj: vlastní zpracování z informací na webových stránkách banky

V této bance je možnost založení produktu Spoření České spořitelny a Spoření Premier. **Spoření České spořitelny** nabízí zhodnocení finančních prostředků do výše 200 000 Kč s úrokovou sazbou 0,2 % a částku nad 200 000 Kč se sazbou 0,01 % s měsíčním připisováním úroků. Zde není podmínkou založení běžného účtu a vložení počátečního vkladu. Založení, vedení, uzavření účtu a výběr v hotovosti je zcela zdarma. Je zde možnost okamžitého přístupu k penězům, avšak při výběru financí během kalendářního měsíce se v daném měsíci neúročí. Zřízení produktu **Spoření Premier** je podmíněno založením běžného účtu u České spořitelny. Na tomto spořicímu účtu se zůstatky do výše 1 000 000 Kč zhodnocují 0,2 % a zůstatky nad touto hranicí jsou zhodnocovány úrokovou sazbou 0,01 %. Nejsou zde žádné poplatky za jeho zřízení, vedení a zrušení. Stejně tak jako u Spoření České spořitelny je měsíční připisování úroků a při výběru financí se během kalendářního měsíce neúročí.

7.1.2 ČSOB

Československá obchodní banka, a.s. je univerzální bankou v České republice. ČSOB byla v roce 1964 založena státem pro poskytování finančních služeb zahraničního obchodu a volnoměnových operací na československém trhu. Od roku 1999 je vlastněna belgickou bankou KBC, která je stoprocentní dceřinou společností mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC Group. ČSOB poskytuje své služby všem klientským segmentům, tj. fyzickým osobám, malým a středním podnikům, korporátním a institucionálním zákazníkům. -

Tabulka 3 Přehled spořicíh účtů ČSOB

	Spoření s bonusem	Duo Profit
Úroková sazba v %	Do 250 000 Kč – 0,25 % p.a. Nad 250 000 Kč – 0,3 % p.a. Nad 500 000 Kč – 0,35 % p.a. Nad 1 000 000 Kč – 0,01 % p.a.	0 – neomezeno – 1,5 % p.a.

Způsob připsování úroků	měsíční	měsíční
Podmínka založení běžného účtu	ne	ne
Počáteční vklad	není	30 000 Kč
Poznámky	-	<p>Podmínky:</p> <p>Investování do podílových fondů skupiny KBC v objemu min. 30 000 Kč s min. 1 % vstupním poplatkem</p> <p>Celková výše vkladu nesmí přesáhnout sjednanou maximální částku a zároveň 50 % součtu výše vkladu a investované částky.</p> <p>Výše částky investované do vybraných podílových fondů musí být stejná nebo vyšší, než je výše zůstatku na spořicímu účtu.</p>

Zdroj: vlastní zpracování z informací na webových stránkách banky

V nabídce této banky nalezneme tyto spořicí účty. Prvním z nich je spořicí účet **Spoření s bonusem**, který funguje na způsob, čím větší naspořená částka, tím lepší sazba. Pro úspory do 250 000 Kč nabízí úročenou sazbu 0,25 %, dále nad částku 250 000 Kč nabízí úrokovou sazbu 0,3 %. Částky od 500 000-1 000 000 Kč pak úročí sazbou 0,35 %. Po dosažení daného pásma je uvedenou sazbou úročen celý zůstatek účtu. Část zůstatku nad 1 000 000 Kč je však úročena sazbou 0,01 %. Zde není podmínkou mít založen běžný účet, způsob připsování úroků je měsíční a poplatky za založení, vedení a uzavření účtu jsou zdarma, narozdíl od výběru v hotovosti, který na pobočce ČSOB v měně účtu stojí 80 Kč. Druhým spořicímu účtem, který banka nabízí, je **Duo Profit**. Tento balíček kombinuje možnost vyšších úroků díky investování do podílových fondů a k tomu výhodné spoření. Zvýhodněná fixní úroková sazba po dobu 1 roku je 1,5 %, která však platí pro Duo Profitu sjednané v období marketingové kampaně od 15.1.2021 do 14.3.2021. Po tomto datu se dá

jen stěží předpokládat, jaké úrokové sazby banka stanoví na další období. I v rámci tohoto produktu je jeho založení, vedení a uzavření účtu zdarma, způsob připisování úroků měsíční a nemusí být založen běžný účet. Podmínkou je však vložení počátečního vkladu v hodnotě 30 000 Kč s minimálním 1 % vstupním poplatkem. Další podmínky jsou uvedeny výše v tabulce č. 3.

7.1.3 Komerční banka, a.s.

Komerční banka, a.s. vznikla v roce 1990 vyčleněním obchodní činnosti z bývalé Státní banky československé na území České republiky. Je mateřskou společností skupiny KB a součástí mezinárodní francouzské skupiny Société Générale. Komerční banka je přední bankovní institucí v České republice, střední i východní Evropě nabízející služby retailového, podnikového a investičního bankovníctví. V Česku obsluhuje přibližně 1,6 milionů klientů.

Tabulka 4 Přehled spořicíh účtů Komerční banky

	KB Spořicí konto Bonus	KB Spořicí konto Bonus Invest
Úroková sazba v %	Do 200 000 Kč – 0,2 % p.a. Nad 200 000 Kč – 0,03 % p.a. Nad 30 000 000 Kč – 0,02 % p.a.	Do 3 000 000 Kč – 3 % p.a. Nad 3 000 000 Kč – 0 % p.a.
Způsob připisování úroků	čtvrtletní	čtvrtletní
Podmínka založení běžného účtu	ne	ano
Počáteční vklad	není	není
Poznámky	-	Podmínky: Úroková sazba platí v případě vložení prostředků do určitých fondů na základě smlouvy uzavřené s Komerční bankou nebo v zastoupení Komerční bankou vedených v českých korunách nebo do definovaných

		smluv Podmínkou založení je běžný účet u KB bez investiční historie.
--	--	---

Zdroj: vlastní zpracování z informací na webových stránkách banky

Prvním nabízejícím spořicí účet Komerční banky, a.s. je **KB Spořicí konto Bonus**, jehož pásmové úročení je rozděleno do 3 pásem, kde se sazby skládají ze základní úrokové sazby a fixní bonusové sazby, která je platná od 1.1.2021 do 30.6.2021. Pro část zůstatku do 200 000 Kč je tedy celková úroková sazba 0,2 %, nad 200 000 Kč se úročí 0,03 % a nad 30 000 000 Kč je sazba 0,02 %. Připisování úroků je čtvrtletní. Není zde podmínkou založení běžného účtu, ani vložení počátečního vkladu. Dalším spořicí produktem této banky je **KB Spořicí konto Bonus Invest**, díky kterému lze zhodnocovat finance spořením, a zároveň investovat do podílových fondů a získat za to bonusovou sazbu. Peníze jsou kdykoliv k dispozici. Stejně tak jako u prvního produktu se úroková sazba skládá ze základní úrokové sazby a fixní bonusové sazby. Pro smlouvy uzavřené od 1.1.2021 do 30.6.2021 platí, že pro část zůstatku do 3 000 000 Kč je úroková sazba až 3 % p.a. se čtvrtletním připisováním úroků. Tato úroková sazba platí v případě vložení financí do určitých fondů na základě smlouvy s Komerční bankou nebo v zastoupení Komerční bankou vedených v českých korunách nebo do definovaných smluv. Podmínkou je založení běžného účtu u KB bez investiční historie. U obou produktů jsou poplatky za založení, vedení a uzavření účtu zdarma.

7.2 Komparace spořicíh účtů vybraných bank

Na základě dotazníkového šetření byly vybrány 3 banky od respondentů s největším počtem odpovědí. V následující tabulce je uvedeno všech 6 spořicíh účtů, které jsou v současné době nabízeny bankami Česká spořitelna, a.s., ČSOB a Komerční banka, a.s. Tyto produkty jsou seřazeny sestupně podle výše roční úrokové sazby (p.a.), podle které by se lidé mohli rozhodovat pro výběr nejvýhodnějšího spořicího účtu.

Tabulka 5 Přehled jednotlivých spořicíh účtů vybraných bank

Banka	Produkt	Úroková sazba v %	Způsob připisování úroků	Podmínka založení běžného úctu	Počáteční vklad
Komerční banka, a.s.	KB spořicí konto Bonus Invest	Do 3 000 000 Kč – 3 % p.a. Nad 3 000 000 Kč – 0 % p.a.	čtvrtletní	ano	není
ČSOB	Duo Profit	0 – neomezeno – 1,5 % p.a.	měsíční	ne	30 000 Kč
ČSOB	Spoření s bonusem	Do 250 000 Kč – 0,25 % p.a. Nad 250 000 Kč – 0,3 % p.a. Nad 500 000 Kč – 0,35 % p.a. Nad 1 000 000 Kč – 0,01 % p.a.	měsíční	ne	není
Komerční banka, a.s.	KB Spořicí konto Bonus	Do 200 000 Kč – 0,2 % p.a. Nad 200 000 Kč – 0,03 % p.a. Nad 30 000 000 Kč – 0,02 % p.a.	čtvrtletní	ne	není
Česká spořitelna, a.s.	Spoření Premier	Do 1 000 000 Kč – 0,2 % p.a. Nad 1 000 000 Kč – 0,01 % p.a.	měsíční	ano	není
Česká spořitelna, a.s.	Spoření České spořitelny	Do 200 000 Kč – 0,2 % p.a. Nad 200 000 Kč – 0,01 % p.a.	měsíční	ne	není

Zdroj: vlastní zpracování z informací na webových stránkách bank

Z výše uvedené tabulky vyplývá, že pro nejvýhodnější zhodnocení finančních prostředků se v současné době nabízí produkt od Komerční banky, a to KB spořicí konto Bonus Invest se 3 % úrokovou sazbou. Jedná se o kombinaci spořicího účtu a investování do podílových fondů. Vklady až do výše 3 000 000 Kč se budou výhodně úročit po celý rok 2021. Je také

nutné poznamenat, že tato nabídka platí pro nově otevřené účty do 30.6.2021. Po tomto datu nelze tedy předpokládat, jaké nové bonusy si KB připraví na příští období. Aby platila tato úroková sazba, je důležité splňovat veškeré podmínky. Jednou z nich je běžný účet vedený u Komerční banky bez investiční historie. Klient také musí investovat stejnou nebo vyšší částku do vybraných fondů. Vedení účtu, stejně jako pohyby na něm, jsou zdarma. Pokud by lidé chtěli zhodnocovat své finance pouze na spořicí účet bez investování do podílových fondů, nabízí se nejvýhodnější produkt od banky ČSOB Spoření s bonusem. Tento spořicí účet funguje na způsob, čím větší naspořená částka, tím lepší sazba. Základní úroková sazba je rozdělena podle pásem. Zůstatky do 250 000 Kč jsou úročeny 0,25 %, nad 250 000 Kč 0,3 %, částky od 500 000-1 000 000 Kč pak úročí sazbou 0,35 %. Část zůstatku nad 1 000 000 Kč je však úročena sazbou jen 0,01 %. Zde není podmínkou mít založen běžný účet, způsob připisování úroků je měsíční a poplatky za založení, vedení a uzavření účtu jsou zdarma. Výběr v hotovosti je zde již zpoplatněn v měně účtu za 80 Kč na pobočce ČSOB. Česká spořitelna, a.s. už nenabízí tak zvýhodněné spořicí účty, jako u předešlých bank.

8. Závěr

Bakalářská práce se zabývala základní charakteristikou bank, depozitními produkty a jejich druhy. Hlavním cílem této práce bylo zanalyzovat spořicí účty, které jsou v současné době nabízeny komerčními bankami na trhu. Pro tento účel byly vybrány tři české banky z dotazníkového šetření na základě nejpočetněji zvolených odpovědí. Dílčí otázkou bylo, u jaké banky vedou respondenti běžný účet. Vybranými bankami tedy byly Česká spořitelna, a.s., ČSOB a Komerční banka, a.s.

Samotné analýze vybraných spořicíh účtů předcházeli cíle, hypotézy a dotazníkové šetření. Hlavním cílem tohoto výzkumného šetření bylo zjistit, jaké mají lidé zkušenosti se spořením a spořicími produkty. Nejvíce respondentů uvedlo, že spoří z důvodu spoření na bydlení (budoucnost), na důchod nebo na neočekávatelné náklady. Nejčastěji k tomu využívají spořicí produkty, jako je spořicí účet, penzijní pojištění a stavební spoření. Ve výzkumu se, avšak objevili i lidé, kteří nespoří. Ukázalo se, že důvodem jejich nespoření je nedostatek volných finančních prostředků nebo, že nechávají „ležet“ finance na svém běžném účtu. Z výzkumného šetření tedy vyplynulo, že většina lidí zapojených do dotazníkového šetření má kladný postoj ke spoření. Větší část dotazovaných uvedla, že ke zhodnocování svých financí využívá spořicí účet. Ti, co spořicí účet nemají, uvažují o jeho založení. Výsledky šetření jsou tedy uspokojivé, neboť potvrdily fakt, že spoření je v dnešní době pro spoustu lidí důležité.

Dle aktuální nabídky spořicíh účtů na trhu bylo zanalyzováno celkem šest spořicíh účtů tří vybraných bank, z toho každá banka nabízí dva spořicí účty, u kterých byly uvedeny úroky a podmínky založení. Tyto produkty byly seřazeny sestupně podle výše roční úrokové sazby (p.a.), podle které by se lidé mohli rozhodovat pro výběr nejpříznivějšího spořicího účtu. Výsledkem komparace jednotlivých produktů bylo, že pro nejvýhodnější zhodnocení financí se v současné době nabízí produkt KB spořicí konto Bonus Invest od Komerční banky. Jedná se o kombinaci spořicího účtu a investování do podílových fondů. Jeho úroková sazba činí až 3 % p.a. Důležité ale je, věnovat pozornost určitým podmínkám. Pokud by lidé chtěli zhodnocovat své finance pouze na spořicím účtu bez

investování do podílových fondů, nabízí se nejvýhodnější produkt od banky ČSOB, a to Spoření s bonusem, kde se sazba úměrně zvyšuje, čím více je u banky naspořeno. U České spořitelny se už nenabízí tak zvýhodněné spořicí účty, jako u předešlých bank.

Vzhledem k tomu, že za vedení spořicího účtu si banky neúčtují žádné poplatky, není na škodu mít spořicí účet v některé z bank založen i jako doplněk k běžnému účtu. Spořicí účet je výhodným produktem především pro ty, kteří mají volné finanční prostředky k dispozici a z nějakého důvodu je nemohou investovat dlouhodobě nebo nechtějí jít do vyššího rizika a spokojí se s nižšími výnosy, ale se zárukou návratnosti investic, které mají kdykoliv k dispozici.

9. Seznam použitých zdrojů

Odborná literatura

DVOŘÁK, Petr. Komerční bankovníctví pro bankéře a klienty. 2. aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2001. Praktické příručky (Linde). ISBN 80-7201-310-6.

JAKEŠ, Petr. Finanční gramotnost pro druhý stupeň základní školy. Praha: Fortuna, 2011. ISBN 978-80-7373-089-5.

KALABIS, Zbyněk. Základy bankovníctví: bankovní obchody, služby, operace a rizika. Brno: BizBooks, 2012. ISBN 978-80-265-0001-8.

KANTNEROVÁ, Liběna. Základy bankovníctví: teorie a praxe. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 978-80-7400-595-4.

SEKERKA, Bohuslav. Banky a bankovní produkty. Praha: Profess, 1997. ISBN 80-85235-51-x.

ŠENKÝŘOVÁ, Bohuslava. Bankovníctví. Praha: Vysoká škola finanční a správní, 2010. Eupress. ISBN 978-80-7408-029-6.

Elektronické zdroje

Bankovní rada ČNB [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: https://www.cnb.cz/cs/o_cnb/bankovni-rada/

Co je to spořicí účet a jak funguje? [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/ucty-a-sporeni/sporici-ucty-a-vklady/abeceda-sporicich-uctu/co-je-to-sporici-ucet/>

Česká spořitelna: Ceník pro Spoření České spořitelny [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: https://www.csas.cz/banka/content/inet/internet/cs/cenik_sporeni_cs_r.pdf

Česká spořitelna: Spoření České spořitelny [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.csas.cz/cs/osobni-finance/sporeni/sporeni-cs>

ČSOB: Duo Profit [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.csob.cz/portal/lide/sporeni/duo-profit>

ČSOB: Předmluvní informace a obchodní podmínky pro účty a platby-lidé [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.csob.cz/portal/documents/10710/1755016/op-ucty-a-platby-lide.pdf>

ČSOB: Sdělení informací o poplatcích (Spoření s bonusem) [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.csob.cz/portal/documents/10710/423623/sdeleni-informaci-o-poplaccich-sporeni-s-bonusem.pdf>

ČSOB: Sdělení informací o poplatcích [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.csob.cz/portal/documents/10710/423623/sdeleni-informaci-o-poplatcich-duo-profit.pdf>

ČSOB: Spoření s bonusem [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.csob.cz/portal/lide/sporeni/sporeni-s-bonusem#sazebnik>

Erste Premier: Účty a karty [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.erstepremier.cz/cs/ucty-karty>

KB: Oznámení Komerční banky, a.s. o úrokových sazbách v českých korunách [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.ms-kb.cz/file/cs/sazebnik/kb-urokove-sazby-czk.pdf?ea6108ddc05c3e43e40c7e57050d6a57>

KB: Spořicí účty [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.kb.cz/cs/obcane/sporeni/sporici-ucty-a-terminovane-ucty/sporici-ucty>

O garančním systému [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.garancnisystem.cz/o-garancnim-systemu>

Sazebník KB: Pro občany [online]. Copyright, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.ms-kb.cz/file/cs/sazebnik/kb-20201203-sazebnik-1-obcane.pdf?f753c7612e3d24778b0bfc150cd3408c>

Spořicí účty-srovnání [online]. Copyright, c1998-2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.mesec.cz/produkty/sporici-ucty>

Státní banka československá [online]. Copyright, c2003-2018 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: https://www.historie.cnb.cz/cs/dejiny_institute/statni_bank_a_ceskoslovenska/

Zákon č. 21/1992 Sb., Zákon o bankách [online]. AION CS, s.r.o, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-21#cast14>

Zákon č. 370/2017 Sb., Zákon o platebním styku [online]. AION CS, s.r.o, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2017-370>

Zákon č. 6/1993 Sb., Zákon České národní rady o České národní bance [online]. AION CS, s.r.o, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-6>

Zákon č. 89/2012 Sb., Zákon občanský zákoník [online]. AION CS, s.r.o, 2021 [cit. 2021-03-12]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>